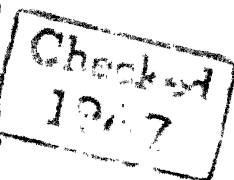
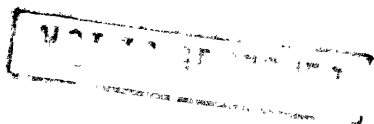

శ్రీ రస్తు.

5119

శ్రీమదాంధ్రభాగవతమునం **CHECKED - 1963**
అంబరీషోపాఖ్యానము

టీకాతాత్పర్యసహితము

చెన్నపురి:

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే

ప్రకటితము.

1924.

All Rights Reserved.

శ్రీ రస్తు.

అంబరీషోపాఖ్యానము

టీకాతాత్పర్యసహితము.

శ్లో. జ్ఞానానందమయం దేవం నిర్మల స్ఫటికాకృతిం,
ఆధారం సర్వవిద్యానాం హయగ్రీవ ముపాస్తహే.

అనతారిక. నవమస్కంధాదియందు శుకబ్రహ్మర్షి సూర్యవంశమును
చర్చించుచు నందుఁ జేరిన యంబరీషమహారాజు ప్రస్తావనతో బ్రాహ్మణశాస
మునుగూడఁ జెడఁగొట్టెడి శక్తి యతనియందుఁ గలదని చెప్పెను. అది విని
పరీక్షిస్తహారా జావిషయము వివరించిచెప్పనట్లు ప్రార్థింపఁగా శుకుఁ డంబ
రీషునిశక్తి వివరింపుటకుఁ బూర్వ మట్టి శక్తికిఁ గారణమైన యతని భగవద్భక్తి
ని జెప్పుచున్నాఁడు.—

శా. సప్తద్వీపవిశాలభూభరము దోస్తంభంబునం బూన్చి సరి
ప్రాప్తశ్రీయుతుఁడై మహావిభవ సంపచ్చాతురిం గల్గి య
రావ్యప్తింబొందక వైష్ణవార్చనలమేరింగలముంబుచ్చుచుం
నుప్తింబొందక యొప్పె సద్గుణగరిష్ఠుం డంబరీషుండిలన్. 1

టీక. సత్ గుణ గరిష్ఠుండు = జ్ఞానము మొదలగు మఱివి గుణముల
చేత మిక్కిలి గొప్పవాఁడైన, అంబరీషుండు = అంబరీషమహారాజు, సప్త...
భరమున్ - సప్తద్వీప = ఏడు ద్వీపములుకలదై, విశాల = విరివియైన, భూ =
భూమియొక్క, భరమున్ = (సరిపాలనా) భారమును, దో = స్తంభంబు
నన్ = (తన) బుజుచు నెడి కంబమునందు, పూన్చి = ధరించి, సంప్రాప్త శ్రీ యు

తుండై=మిక్కిలి విశేషముగా లభింపబడిన సంపదతోఁ గూడినవాడై, మహా...చాతురిక్-మహత్ విధన=(భోగ్యపదార్థములు, భోగసాధనమైన వస్తువులు, భోగయోగ్యస్థలములును) ననెడి గొప్ప విధనమును, సంపత్ చాతురిక్=విశ్వరూపును సంపాదింపఁదగిన సామర్థ్యమును, కల్లి=కలిగియుండియు, దుర్వాప్తిక్=(చెడు మార్గములందుఁ దనబుద్ధిని వ్యాపింపఁ జేయుట మనెడు) దుర్గుణమును, చెందక = పొందక, వైష్ణవ అర్చనలక్ - వైష్ణవ = విష్ణుమూర్తికిఁ జేసెడి, విష్ణుభక్తులకుఁ జేసెడి) అర్చనలక్ = పూజలయొక్క, మేరక్ = మర్యాదతో, కాలముక్ పుచ్చుచుక్=కాలక్షేపముచేయుచు, సుప్తి = (ముందుచెప్పిన సత్కార్యములందు) అజాగ్రత్తను, పొందక, ఇలక్=పూలోకమున, ఒప్పెక్=లోకవిలక్షణుడై ప్రకాశించెను.

తాత్పర్యము. వివేకము మొదలగు సద్గుణములుగల అంబరీషమహారాజు సప్తద్వీపములతోఁగూడిన యీభూమినంతయు నేలుచు, గొప్పయైశ్వర్యమును దానికొదోడు భోగ్యభోగసాధన భోగసాధనములనెడి మహావిభవమును వీనిని సంపాదింపఁదగిన చాతుర్యమును గలిగియుండియు నీ యైశ్వర్యమే స్థిరమనిభావించి యింతే మునిగి దుర్మార్గములందు వ్యాప్తి పెట్టక మిక్కిలివైరాగ్యముతోనుండెను. అంతటితోనే పర్యవసంపక శ్రీవిష్ణుమూర్తికిని దదృక్తులకును నజాగ్రత్తాలేకమైనను లేక సదా పూజలు సలుపుచునే కాలము పుచ్చుచుండెను. ఇట్లుండుటచేనతఁడు లోకములోని వారివలె గాక విలక్షణుడై కన్పట్టుచుండెను.

జంబూ, ప్లక్ష, కుశ, క్రౌంచ, కాక, శాల్మలి, పుష్కరము లని సప్తద్వీపములు.

ఆవ. అంబరీషుఁడు వైష్ణవార్చనలతోఁ గాలముపుచ్చిన సంగతిని వివరించి చెప్పుచున్నాఁడు.—

సీ. చిత్తంబు మధురిపుశ్రీపాదములయంద
పలుకులు హరిగుణపఠనమంద

కరములు విష్ణునుందిర మార్జనములంద
 శ్రవములు హరికథాశ్రవణమంద
 చూపులు గోవిందహాప పీక్షణమంద
 శిరము కేశవనమస్కృతులయంద
 పదము లీశ్వరగేహ పరిసర్పణములంద
 కామంబు చక్రి కైంకర్యమంద
 తే. సంగ మమృతుని గుణసంఘమంద
 ఘ్రాణ మనురారిభక్తాంఘ్రికమలమంద
 రసన తులసీదళములంద రతులు పుణ్య
 సంగతులయంద యారాజచంద్రమునకు.

2

టీ. ఆ రాజచంద్రమునకు = రాజశ్రేష్ఠుడైన యా యంబరీషుని
 యొక్క, చిత్తీయమునస్సు, మధు...పాదములయంద-మధురీపు=శ్రీవిష్ణు
 మూర్తియొక్క, శ్రీభక్తుల కాశ్రయింపఁదగినట్టి సౌలభ్యముతో వెలయు
 చున్న, పాదములయందుకొ అ=చరణములందే (తగిలియుండును.), పలు
 మలు=మాటలు, హరి గుణపతనమందుకొ అ=(ఆశ్రితులపాపములను హరిం
 చెడి) శ్రీవిష్ణుమూర్తియొక్క సుగుణములను వర్ణించుటయందే (దృఢమై
 యుండును) కరములు=చేతులు, విష్ణుమందిర మార్జనములందుకొ అ = విష్ణు
 మూర్తిదేవాలయమును శుద్ధిచేయుటయందే(ఉపయోగపడుచుండును), (మార్జ
 నపదముచేత సమస్తకైంకర్యములను వివక్షితములే), శ్రవములు= చెవులు,
 హరికథాశ్రవణమందుకొ అ=విష్ణుమూర్తిచరిత్రములను వినుటయందే (ఆశ
 పడుచుండును), చూపులు గోవింద రూపపీక్షణమందుకొ అ=శ్రీవిష్ణుమూర్తి
 యొక్క దివ్యమంగళవిగ్రహమును దర్శనముచేసికొనుటయందే(స్థిరమైయుం
 డును), శిరము=తల, కేశవ నమస్కృతులయందుకొ అ=సకలదేవోత్తముఁ
 డైన విష్ణుమూర్తిని నమస్కరించుటయందే, (ఉపయోక్తమై యుండును.)
 పదములు=కాళ్లు, ఈశ్వర...ములంద - ఈశ్వరగేహ=సర్వేశ్వరుఁ డగుశ్రీ

విష్ణుమూర్తియొక్క మందిరములైన శ్రీరంగ వేంకటాచలాది పుణ్యస్థలములను, పరిసర్వణములందుకొ అ=పయనమైపోయి ప్రదక్షిణాదులు చేయుటయందే ఆసక్తములైయుండును.) కామము = (పుష్పచందనతాంబూలాదులను ధరింపవలెననెడి) యాశ, చక్రికైంకర్యమనందుకొ అ= (చక్రాయుధమును ధరించియున్న) శ్రీమన్నారాయణునిమిత్తముగనే (కలుగుచుండును.) సంగము= సంబంధము, అచ్యుతుని గుణ సంఘమందుకొ అ= శాశ్వతమైన శ్రీమన్నారాయణుని స్వాభావికములైన గుణసమూహములందే (ఉండును) ఘోరము= ముక్కు, అసుర... కమలమంద-అసుర ఆరి = రాక్షసవిరోధియైన శ్రీవిష్ణుమూర్తియందు, భక్త=భక్తిగల పుణ్యాత్ములొక్క, ఆంఘ్రికమలమందుకొ అ=తామరపూవులవంటి పాదములయందే, (భర్తృపాదములు స్వభావముగ నువాసముగలవని భావము.) (వాసన చూచుచుండును.) రసన=నాలుక, తులసీదళములందుకొ అ= (శ్రీవిష్ణుపాదములందలి) తులసీదళములందే (ఆశకలిగియుండెను.), రతుల=సౌఖ్యములు, పుణ్య సంగతులయందుకొ అ = పుణ్య పురుషులైన విష్ణుభక్తులతో వాసము చేయుటయందే (కలుగుచుండును).

తా. అంబరీషుడు తన సర్వావయవములను భగవంతుని సకల కైంకర్యములకు నుపయోగింపవచ్చుననియెంచి యట్లుచేయఁకొడఁగెను. అట్లేనిన; శ్రీమన్నారాయణుని పాదపద్మములనే సదా తనమనస్సుతో ధ్యానించుచుండును. తనవాక్కున భగవంతునిగుణమునే సదావర్ణించుచుండును. తనచేతులతో సదా విష్ణుదేవాలయకార్యములనే చేయుచుండును. తనచెవులతో సదా హరికథలనే వినుచుండును. తనకన్నులతో సదా సర్వేశ్వరుని దివ్యమంగళవిగ్రహములనే దర్శనము చేసికొనుచుండును. తనశిరస్సునకు శ్రీమన్నారాయణుని పాదపంధనమే పరమప్రయోజనమనియెంచి సదా యాకార్యమునే చేయుచుండును. తనకు కాళ్లండుటకు విష్ణుదేవాలయములను బ్రదక్షిణముచేయుటయే పరమ లాభమని యెంచి శ్రీరంగ వేంకటాచలాదివిష్ణుత్వేత్తములకుఁ బోయి యందలివిష్ణుమందిరములకుఁ బ్రదక్షిణముచేయుచుండును. పుష్పచందనతాంబూలాదులను దాను స్వీకరించునపు డిది భగవద్వీర్తిగమే చేయుచున్నావని

యెంచుచుండును తనబంధువులతోనేలాటిజోక్యముపెట్టుకొనకసదాభగవద్గుణములతోడనే కాలము పుచ్చుచుండును. తనముక్కుతో భగవద్భక్తులపాదములం దర్శించిన పుష్పముల వాఘ్రుణించుచుండును. భగవంతుని శ్రీపాదములందలి తులసీదళములనే సదా తన నాలుకతో నాస్వాదించుచుండును. భగవద్భక్తులైన పుణ్యపురుషులతో సదా సహవాసముచేయుచు నదియే షరతునుఖిమని భావించునుగాని యిహలోకసుఖముల నెన్నఁడైనను దలంపఁడు.

వ. మతియు నన్తుహీవిభుండు.

టీ. మహీవిభుండు = ఆయంబరీషమహారాజు, మతియు = ఇంకను.

సీ. ఘనవై భవంబున గల్గెషడూరుఁ డై

యజ్ఞేశు నీశు నబ్జాత్సుఁ గూర్చి

మొనసి వసిష్ఠాది మునివల్లభులతోడ

తగిలి సరస్వతీ తటమునందు

మేధతో బహువాజిమేధంబు లోనరించి

గణుతింపరాని దక్షిణలు వెట్టి

నమలోష్ఠహేముఁ డై సర్వకర్తంబులు

హరి పరంబులు గాఁగ నవనియేలె

ఆ. విష్ణుభక్తులందు విష్ణువునందుఁ గ

లంక మెడల మనసు లంకెవెట్టి

విహితరాజ్యవృత్తి విడువనివాఁడు నై

యతఁడు రాచతపసి యనఁగ నొప్పె.

4

టీ కల్తషడూరుఁడై=పాపహేతువులై స్వలాభమునకుఁ గాఁజేసెడి కార్యములకు దూరముగఁ దొలఁగినవాఁడై, యజ్ఞేశుఁడు=సమస్తయోగములకును నిర్వాహకుని, ఈశుఁడు = సర్వేశ్వరుని, అబ్జాత్సుఁడు = తామరపూవులవంటివేత్రములగల శ్రీవిష్ణుమూర్తినిఁగూర్చి, మొనసి=పూని, వసిష్ఠ... చల్లభుతోడఁ=వసిష్ఠమహర్షి మొదలగు ఋషీశ్వరులతోడ, తగిలి=కూడి, మేధ

తోక=ఏకాదశ్యమునైనను మఱచినట్టి భారణారూపమైనబుద్ధితో, ఘనవిభ
వంబునకొప్పయైకవ్యముతో, బహు వాజిమేధంబులు=అనేకాశ్వమేధ
యోగములను, సర్వస్వతీతిలమునందుకొ=సర్వస్వతీనదియొద్దను, ఒనరించి=చేసి,
గణుతీంపరానిదక్షిణలు=లెక్క పెట్టుబహుశాశ్వపదవి భూరిదక్షిణలు, పెట్టి=
ఇచ్చి (బ్రాహ్మణులకిచ్చేము), సమలోప్తహేమః=మట్టిపెల్లయందును
బంగారముందును సమబుద్ధికలవాడై, సర్వకర్తంబులు=(తానుజేసెడి) లౌకిక,
వైదిక సర్వకార్యములును, హరితంబులు గాఁగక = భగవ దుద్దేశముతో
నుండునట్లు, అనితో=భూమిని, ఏలే=ఏలేను. ఆతఁడు=అయంబరీషఁడు,
విష్ణురక్షిత్వండుకొ=పరమ భోగవతులయందును, విష్ణువునందును, కలంకము=
కపటము, ఎడలకొ=లేకుండునట్లు, మనసు, లంకెనెట్టి=సంబంధపడిచి, విహీ
తరాజ్యవృత్తికొ = (శాస్త్రములందు శూత్రీయనికొ) విధించియున్నరాజ్య
కార్యమును, విడువనివాడుకొ=నిద్రక, రాచతపసిఅనఁగకొ = రాజుగానుం
డియు బుష్టియై యున్నాడని జనులు చెప్పకొనునట్లు, ఒప్పెకొ=వెలయు
చుండెను.

తా. అంబరీషఁడు తన సమస్తేంద్రియములను భగవత్కైంకర్యము
నందే వినియోగించి తనలాశమున కని యొకకార్యమును జేయకుండుటంబట్టి
యతని నొక్క పాపమును నంటుపండెను మఱియు నతఁడు సర్వేశ్వరుఁడును
బుండరీకాక్షుడైన శ్రీమన్నారాయణుడైనను స్వయాగములకుఁబరమోద్దేశ్య
మని శాస్త్రములందు వినియుండుటచే నతనినిగూర్చి యష్టపక్షాదు వసిష్ఠాది
మహర్షులను జేర్చుకొని ముందువెనుక కార్యములను జక్కఁగ నరయుచుండన
విధిమనునకుఁ దగినట్లు అనేకాశ్వమేధయోగములను జేయుచుండును. అం
దనేక బ్రాహ్మణులకు నపరిమితముగా భూరిదక్షిణలు పంచిపెట్టుచుండును.
ఇంతియకక తాను చేయు సమస్తకార్యములకును హరియే పరమోద్దేశ్యమని
యెంచి సమస్తలౌకికవైదికకార్యములునుహరిపరములుగానే చేయుచుండును.
ఇట్లుండుటచే మట్టిపెల్లను లోపలగా గాని బంగారు నెక్కువగాగాని
యతఁడు తలచుటలేదు కాన సర్వత్ర సమబుద్ధితోనే రాజ్యమేలుచుండెను.
అట్టి రాజ్యమేలుటయు శాస్త్రమున విధించినకార్యమును బరిత్యజింపరాదను

తలంపుతోనేగాని మమతతో గాదు. మతియు భగవంతునియందును భగవద్భక్తులయందును నిష్కపటమైన పరిపూర్ణభక్తితోనుండెను. జనులు దీనింగని యారాజు రాజ్యమేలుచున్నను ఋషులనిష్ఠతోనున్నాఁడు గదా యని పొగడుచుండిరి.

వ. వెండియు నమ్రహాభాగవతుండు.

5

టీ. అమ్రహాభాగవతుండు = మిక్కిలి భగవద్భక్తిగలిగిన యా యంబ రీఘండు, వెండియు=ఇంకను.

అవ. సర్వకర్తయును హరిశరంబులు గాఁగ నతఁడు చేసె ననుటను నిందు వివరముగాఁ జెప్పచున్నాఁడు —

క. హరియని సంభాషించును

హరియని దర్శించు నంటు నాఘాగ్రీణించు

హరియని గుచిగొనఁదలంచును

హరి హరి ఘను నంబరీఘ నలవియెపొగడన్.

6

టీ. హరియని=హరియని (తలఁచి), సంభాషించును=మాటలాడును, (హరియనితలఁచి), దర్శించున్=(నెస్తువులను) చూచును, (హరియనితలఁచి) అంటును = (నెస్తువులను) దాఁకును, (హరియనితలఁచి) ఆఘాగ్రీణించును = వాసనచూచును, (హరియనితలఁచి), గుచిగొనన్ = చవి చూచుటకు (తలఁచును), ఘనున్=ఇట్లు సర్వకార్యములను హరిధ్యానముతోఁ జేయుచున్నంతటి గొప్పవానిని, అంబరీఘని, పొగడన్, అలవియె = సాధ్యమా (కాదు), హరిహరి=ఆశ్చర్యము.

తా. అంబరీఘండు సంభాషణాది సమస్తకార్యములను హరియే తన మూలమునఁ జేయించుచున్నాఁడనియెంచి చేయుచుండును. మతియు వాని వలని లాభములు శ్రీ హరి ప్రీతికేయని యెందుమందును. కాన నీతని మహత్వము నింత యని పొగడ నెవ్వరికి వీలుకాకుండెను. శ్రీమన్నారాయణుండు సర్వాంతర్యామి యని యంబరీఘం డెఱిగినవాఁడు గాన సంభాషణాది సర్వకార్యములను దా నెవ్వరితోఁ జేయుచున్నను శ్రీహరితోఁ జేయు

చున్నట్లే తలంచును; కాన నితని జ్ఞానాతిశయము పొగడ నెవ్వరికిని పీలు
కాదని తాత్పర్యంతరమును జెప్పవచ్చును.

వ. ఇట్లు పుణ్యచిత్తుండును నీశ్వరాయత్తుండునై యల్లనల్లన
రాజ్యంబు సేయుచున్న సమయంబున. 7

టీ. ఇట్లు ముందు చెప్పినరీతిగా, పుణ్యచిత్తుండును = అహంకార
మమకారములు లేక పవిత్రమైన మనస్సు కలవాడగుచు, నీశ్వర ఆయత్తుం
డును = శ్రీమన్నారాయణునికి లోబడినవాడగుచు, వి, అల్లనల్లన=తిన్న
తిన్నగా, (అహంకార మమకారములు తనయొద్ద మరల రానీయక మిక్కిలి
జాగ్రత్తతో) రాజ్యంబు = రాజ్యపరిపాలనము, చేయుచున్న సమయంబున.

తా. అంబరీషుండు స్వకార్యములకును దానే కర్త, తానే ఫలభోక్త
యని యభిమానము వదలి యాశ్విరుడే స్వయమునకుఁ గర్త భోక్తయనియుఁ
దానతనికి లోబడినవాడననియు నెంచి యహంకారమమకారముల సంబం
ధము మరలఁ గలుగనీయక మిక్కిలి జాగ్రత్తతో రాజ్యపరిపాలనంబు చేయు
చుండెను. అట్టి సమయమునందు.

ఆ. అతని కీహమానె హరులందుఁ గరులందు

ధనములందుఁ గేళి వనములందుఁ

బుత్తులందు బంధుమిత్రులయందును

బురమునందు సంతిపురమునందు. 8

టీ. హరులందు = గుఱ్ఱములయందును, కరులందు = ఏనుఁగులం
దును; ధనములందును, కేళివనములందు = అటవీత్రులయందును; పుత్తు
లందును, బంధుమిత్రులందు = చుట్టాలయందును; సేహితృలయందును,
పురమునందు = పట్టణమందును, అంతిపురమునందు = భార్యయందును,
అతనికి = ఆయంబరీషునికి, ఈహ = ఆశ, మానెను.

తా. అంబరీషునికిఁ దనసైన్యమందుఁగాని పట్టణమందుఁగాని ధనము
నందుఁగాని దారాపుత్రులందుఁగాని శ్రీహలయందుఁగాని యాశ వదలి
పోయెను.

అ. అంబరీషుఁ డిట్లు కైరాగ్రముతో హరిషరుఁడై యుండఁగా నీతని శత్రువుల నెవరునిరసించుచుండిరనుటకుసమాధానము చెప్పుచున్నాఁడు.

వ. అంతఁ గొంతకాలంబున కమ్మేదినీకాంతుండు సంసారంబు వలని తగులంబు విడిచి నిర్మలం డై యేకాంతంబున భక్తి పరవశుండై యుండ నారాచతపసికి భక్తవత్సలుం డగు పురుషోత్తముండు ప్రతిభటశిక్షణంబును నిజజనరక్షణంబును నిఖిల జగదవక్రం బగుచక్రంబిచ్చి చనియె నంత. 9

టీ. అంతఁ = పిమ్మట, కొంతకాలంబునకుఁ = కొంతకాలము జరుగఁగా, ఆమేదినీకాంతుండు = ఆ యంబరీషమహారాజు, సంసారంబువలని తగులంబును = సంసారమునందలి యభిలాషను, విడిచి, నిర్మలం డై = కల్మషము లేనివాఁడై, భక్తిపరవశుండై = విష్ణుభక్తిచే దేహము మఱచినవాఁడై, ఏకాంతంబునఁ = నిష్క్రమ ప్రదేశమునందు, ఉండఁ = ఉండఁగా, భక్తలోకవత్సలుండును = తనయందు భక్తిచేసిన జనులపై వాత్సల్యము గలవాఁడు, అగు పురుషోత్తముండు = అగునట్టి శ్రీమన్నారాయణుండు, ప్రతిభటశిక్షణంబును = శత్రులగర్వ మణఁచునదియు, నిజజనరక్షణంబును = తనకు భక్తులైన జనులఁ గాపాడునదియు, నిఖిలజగత్ అవక్రంబును = సమస్త స్రవంచమునందును వ్యర్థముకానిదియు, అగు చక్రంబును = అగునట్టి తనచక్రాయుధమును, ఆరాచతపసికిఁ = రాజుగానుండియు ఋషియైయున్న యాయంబరీషునికి, ఇచ్చి, చనియెఁ = మరలిపోయెను (తనలోకమున కని శేషము). అంతఁ = పిమ్మట.

తా. తన కిట్లుసంసారముపై నభిలాషనదలి కొంతకాలము కడచిన పిమ్మట నొకనాఁ డంబరీషుఁ డేకాంతమునఁ గూర్చుండి నిర్మలహృదయముతో భగవద్భక్తిచేయుచు దేహము మఱచియుండెను, అప్పుడు శ్రీమన్నారాయణుఁ డతని భక్తికిమెచ్చి యధిక వాత్సల్యముగలవాఁడై శత్రులగర్వ మణఁచునదియు శిష్టుల రక్షించునదియు నెచ్చటను దనకార్యములను వ్యర్థ పఱచుకొనక సాధించుకొనునదియు నగు తన చక్రాయుధము నా భక్తుని కిచ్చి మరలిపోయెను.

అని విష్ణుచక్ర మంబరీషుని శత్రువును నిరసించిన విభమును జెప్పఁ దలంచి దాని ప్రస్తావనకై పూర్వకభనుండి ప్రారంభించి చెప్పుచున్నాఁడు.

క. తనతోడి నీడకై వడి

ననురూపగుణాఢ్య యైన యాత్మమహిషితో

జనవిభుఁడు ద్వారకావ్రత

మొనరఁగ హరిఁ గూర్చి చేసె నొకయేఁ డధిపా.

10

టీ. అధిపా = ఓ పరీక్షిస్త హారాబా! (వినుము = అని శుకబ్రహ్మర్షి మాట) జనవిభుఁడు = అంబరీషుమహారాజు, తనతోడి నీడకై వడికొ = తనవెం బడినదలకవచ్చెడి తననీడవలె, అనురూపగుణాఢ్య = తన గుణములకు సమాన మైన గుణముతో నిండినది, ఐన, ఆత్మమహిషితో = ఐనట్టితనపట్టపు రాజితో, ద్వారకావ్రతము = ప్రతిద్వాదశినాఁడును జేసెడిపారణమునెడి వ్రతమును, ఒనరఁగకొ = చక్కఁగా; సాంగముగా, ఒకయేఁడు = ఒక సంవత్సరకాలము, హరిఁగూర్చి = శ్రీవిష్ణుమూర్తి సుద్దేశించి చేసెను.

తా. అంబరీషుమహారా జెంతగుణాలయో యాయనభార్యయు నం తటి గుణంతురాలు. ఎట్టికార్యములందుఁగాని యామె తనభర్తను నీడవలె ననుసరించుచుండును అట్టిభార్యతో నారా జొకప్పుడు ద్వారకాపారణ యనునట్టి యొక వ్రతమును శ్రీవిష్ణుమూర్తి శ్రీత్యర్థమై సాంగముగా నొక సంవత్సరకాలము ప్రతిద్వాదశియుఁ జేయ నారంభించెను.

వ. ఇట్లు వ్రతంబునేసి యావ్రతాంతంబున గార్తికమాసంబున మూఁడురాత్రు లుపవసించి కాళిందీజలంబుల సున్నాతుండై మధువనంబున మహాభిషేకవిధానంబున విహితపరికరసంపన్నుండై హరి నభిషేకంబునేసి మనోహరంబులైన గంధంబులు సమర్పించి యభినవామోదంబులైన పుష్పంబులం బూజించి తదనంతరంబ.

11

టీ. ఇట్లు = శ్రీందఁజెప్పినరీతిగా, వ్రతంబు = ద్వారకాపారణావ్రత మును, చేసి, ఆవ్రతాంతంబునకొ = ఆవ్రతము ముగియనపుడు, గార్తిక

మాసంబున, (ఆరా జీవ్రతమును గార్తికమాసమున జేయప్రారంభించెనని దీనిచే నూచితము.) మూడురాత్రులు = నవమిదశమియేకాదసు లనెడి మూడుదినములు, ఉపవసించి=ఉపవాసముచేసి (సప్తండ్రి) (దశమినాటి రాత్రియు ద్వాదశిరాత్రియు నేకాదశి పూర్తిగను సుపవాసముచేయుటయే మూడురాత్రు లుపవసించుట యని మఱికొందఱు చెప్పుదురు.) కాళిందీ జలంబులకొ = యమునానదీతీర్థములంగు, సున్నాతుండై=శాస్త్రోక్తముగాఁ జక్కఁగా స్నానముచేసినవాడై, శుక్లపక్షద్వాదశినాఁడనిశేషము. విహిత పరికర సంపన్నుండై-విహిత = శాస్త్రమునంగుఁ జెప్పబడిన, పరికర = (అభిషేకమునకుఁగావలసిన) వస్తువులతో, సంపన్నుండై=పూర్ణతనొందినవాడై, మఱిభిషేకవిధానంబునకొ = సూక్రకలశాభిషేక ప్రకారముగా, మధువనమునకొ = మధువనమునందు (ఉండెడి), హరికొ = శ్రీవిష్ణుమూర్తిని; అభిషేకంబుచేసి, మనోహరంబులు = సువాసనచే మనస్సు నాకర్షించునవి, వి. గంధంబులు=వివర్ణిశ్రీగంధములను; సమర్పించి, అభినవ ఆమోదంబులు = (పుడే పూచియున్న వగుటచేత) క్రొత్తసువాసనగలవి. అయిన పుష్పంబు లకొ=అయినట్టి పుష్పములతో పూజించి, తదనంతరంబు ఆ = ఆమెంటనే.

తా. అంబరీషుఁ డీవ్రతమును గార్తికమాస శుక్లపక్ష ద్వాదశినాఁ డప్రారంభించి యదిమొదలు నొకసంవత్సరకాల మనుష్ఠించి యావ్రతసమాప్తి కాలమున మరలఁ గార్తికమాసము రాఁగా నందు మూడుదినము లుపవాస ము చేసి శుద్ధద్వాదశినాఁడు వేకువలేచి యమునానదికిఁ బోయి సమంత్రక పక్షముగా నందు స్నానముచేసి వస్త్రధారణాదు లొనరించి సూక్రకలశాభిషేక మునకుఁ గావలసిన వస్తువులను సిద్ధపఱచుకొని మధువనమునకుంబోయి నయందున్న శ్రీవిష్ణుమూర్తికి యథావిధిగా సూక్రకలశాభిషేకముచేసి సువా సనగల శ్రీగంధమును సమర్పించి క్రొత్త పూవులుతెచ్చి చక్కఁగా నాస్వా దిమిని పూజించెను. తోడనే.

శా. పాలేతై పఱవంగడగ్గఱుచు, లేఁ బ్రాయంబులకొ రూపముల్
చా మేలైధూర్తలు గాక వెండిగోరిజల్ హేమోరుశృంగంబులుం

క్రాలంగ్రేపులయఱు నాకుచును రంగచ్చాయలై యున్నమం
దాలక న్యర్బుదపట్కమిచ్చెవిభుఁ డుద్యద్వైదికశ్రేణికిన్.

టీ. పాలు=పీకము, ఏతైపఱుంగఁ=ప్రవాహమై పోవుచుండఁగా,
దగ్గఱుచుకొ=తమ దూడలయొద్దకుఁ బరువెత్తిపోవును, లేతప్రాయంబు
లకొ=క్రొత్తయౌవనములచే, రూపముల్=ఆకారములు, మేలై=మం
చిలై, ధూర్జలుగాక=చెడ్డస్వభావము కలవిగాక; సాధువులై, వెండిగారి
జల్=వెండి కవచములతో నలంకరించియున్న డెక్కలను, హేమశూరు
శృంగంబులకొ=బంగారు కొమ్మలు కలుసు వీనిచే నలంకరించియున్న పెద
కొమ్మలను, క్రాలకప్రకాశింపఁగా, క్రేపులయఱు=దూడలమెడనుఁ క్షమా
చును, రంగత్తఱాయలై=తళితళలాడెడి శరీరకాంతికలవై ఉన్న పట్క
అలకొ=ఉన్నట్టియొక మందయావులను, న్యర్బుదపట్కము=అటున్యర్బుద
ముల సంఖ్యగలవానిని, విభుఁడు=అంబరీషుహారాజు, ఉద్యత్వైదిక=బ్రహ్మ
కొ=అచ్చటఁ గనఁబడుచున్న వైదిక బ్రాహ్మణసమాహునకు ఇచ్చెను.

తా. అంబరీషుహారాజు తన యావులమంద నచ్చటికి రప్పించె నట.
అంబరీషుహారాజు తన యావులమంద నచ్చటికి రప్పించె నట.
అంబరీషుహారాజు తన యావులమంద నచ్చటికి రప్పించె నట.
అంబరీషుహారాజు తన యావులమంద నచ్చటికి రప్పించె నట.
అంబరీషుహారాజు తన యావులమంద నచ్చటికి రప్పించె నట.
అంబరీషుహారాజు తన యావులమంద నచ్చటికి రప్పించె నట.
అంబరీషుహారాజు తన యావులమంద నచ్చటికి రప్పించె నట.
అంబరీషుహారాజు తన యావులమంద నచ్చటికి రప్పించె నట.
అంబరీషుహారాజు తన యావులమంద నచ్చటికి రప్పించె నట.
అంబరీషుహారాజు తన యావులమంద నచ్చటికి రప్పించె నట.

క. వెక్కండు విప్రవరులకుఁ

గ్రక్కున నతిభక్తితోడఁ గడుపులు నిండకొ

జొక్కపు టన్నంబిడి విభుఁ

డొక్కెడఁ బాదణమునేయ నుద్యోగించెన్.

అం
ధం
లం
II
త
తిక

టీ. విభుఁడు = అంబరీషమహారాజు, పెక్కంఁదు = అనేకులైన, విప్రసరులకుఁ = బ్రాహ్మణాఁ తములకు, అతిభక్తితోఁజ్ = మిక్కిలిభక్తితో, చొక్కము అన్నంబు = పరిశుద్ధమైనయన్నమును, కడుపులునిండఁ = చాల దృష్టియగునట్లు, క్రక్కునఁ = శీఘ్రముగా, ఇడి = పెట్టి (పిదప వారి యనుమతినొంది), ఒక్కఎడఁ = ఒక్కచోట; కూర్చుండి, పారణము సేయఁ = భుజించుటకు, ఉద్యోగించెఁ = ప్రయత్నించెను.

తా. పిమ్మట వారాజు మిక్కిలి భక్తితో ననేకబ్రాహ్మణులకు జాలఁ దృష్టియగునట్లు శీఘ్రముగా మంచి భోజనముపెట్టించి వారు భుజించిన పిమ్మట వారియొద్ద నుత్తవుచెంది తానొకచోఁ గూర్చుండి పారణముచేయఁ బ్రయత్నించెను.

వ. అయ్యవసరంబునఁ.

14

టీ. అయ్యవసరంబున = ఆరాజు భోజనమునకారంభించుసమయమునందు.

క. భాసుర నిగమపదోప

న్యాసుఁడు సుతపోవలీనుఁ డనుపమయోగా

భ్యాసుఁడు రవిభాసుఁడు దు

ర్వాసుం డేతెంచె దన్నివాసంబునకుఁ.

15

టీ. భాసుర... ఉపన్యాసుఁడు-భాసుర = ప్రకాశించెడి = (మఱియక వేగిరము వేగిరముజ్ఞప్తికివచ్చెడి), నిగమపద = వేదములోని పదములను, ఉపన్యాసుఁడు = స్పష్టముగఁజెప్పవాఁడును, సుతపః విలాసుఁడు = మంచి తపస్సుక్రీడగాఁగలవాఁడును, (గొప్పతపస్సునైనను ననాయాసముగాఁజేయు వాఁడును), అనుపమయోగ అభ్యాసుఁడు = సాటిలేకుండునట్లు యోగము నభ్యసించినవాఁడును (కనుక నే), రవిభాసుఁడు = సూర్యునివలె బ్రకాశించు వాఁడు (అగు దుర్వాసుండు). తత్ నివాసంబునకుఁ = (ఆయంబరీషుండు) నివసించుచోటికి, ఏతెంచెను = వచ్చెను.

తా. అంత మహాతపస్సుండును, గొప్పయోగియును, దనబ్రహ్మచర్యస్సచే సూర్యునివలె వెలుగుచున్న దుర్వాసుమహర్షి వేదములనుగట్టిగా

జెప్పుకొనుచు వచ్చి యంబరీషుఁడు పారణమునకై ప్రయత్నించునపు డచ్చటి కతిథిగా వచ్చిచేరెను.

వ. వచ్చిననమ్మునినరునకుఁ బ్రత్యుత్థానంబుసేసి కూర్చుండ గద్ది యయిడి పాదంబులు గడిగి పూజించినేమంబరసితనయింట నన్నంబు గుడువుచుని నమస్కరించిన నమ్మహాత్ముండు సంత సించి భోజనంబునకు సంగీకరించి నిర్మలంబులగు కాళిందీజలంబులం బరమధ్యానంబు సేయుచుమునింగి లేచిరాకతడవు సేసిన ముహూర్తార్థావశిష్ట యగు ద్వాదశియందుఁ బారణ సేయవలయుటఁ జింతించి బ్రాహ్మణాతిక్రమణదోషంబునకు శంకించి విదవ్జనంబుల రావించి వారల నుద్దేశించి 16

టీ. వచ్చినన్ = రాఁగా, అమ్మునినరునకున్ = ఋషి శ్రేష్ఠుఁడైన యాదూర్వాసునికి, ప్రత్యుత్థానంబుసేసి = ఎదుర్కొనిపోయి (అతఁడు), కూర్చుండన్ = కూర్చుండుటకు, గద్దియ = ఆసనమును, ఇడి = వేసి, పాదంబులుగడిగి = పూజించి, సేమము అరిసి = (ఋషులకుఁ దగిన) తేమపుత్రైంతము విచారించి, తనయింటన్ = ఆంబరీషుని యింటియందు, అన్నంబు, కుడువుము = భుజింపుము. అని నమస్కరించినన్ = నమస్కారము చేయఁగా, అమహాత్ముండు = గొప్పప్రభావముగల యాదూర్వాసుండు, సంతసించి = సంతోషపడి, భోజనమునకున్ = పారణచేయుటకు, అంగీకరించి = ఒప్పుకొని, నిర్మలంబు = కల్మషములేనిది, అగు కాళిందీజలంబులన్ = అగునట్టి యమునా నదీ తీర్థమునందు, పరమధ్యానంబు సేయుచున్ = పరమాత్మను ధ్యానించుచు, మునిగి = స్నానముచేసి, లేచిరాక, తడవుసేసినన్ = ఆలస్యముచేయఁగా, ముహూర్త అర్థావశిష్ట = ఒకగడియకాలము శేషించియున్నది అగు ద్వాదశియందున్ = అగునట్టి ద్వాదశి తిథిలోఁ (రెండుగడియలొకముహూర్తము-అందు సగమొకగడియ.) పారణసేయవలయుటన్ = పారణసేయవలసినట్లు తలఁచుటను, చింతించి = ఆలోచించి, బ్రాహ్మణ అతిక్రమణదోషంబునకున్ = బ్రాహ్మణునికి పెట్టకముందుగా భుజించుటవలని యపచారమునకు,

శంకించి=భయోన్ముడి, విద్యతో జనంబులకొ=ఆ నేకవిద్యాంసులను, రావించి=రప్పించి, వారల స్వేచ్ఛేణి=ఆవిద్యాంసులనుఁగూర్చి (ఇట్లునియె).

తా. అంబోరిఁ డొట్టువచ్చిన దూర్వాసమహర్షి నెదుర్కొనిపోయిపిలుచుకొనివచ్చి బ్రాహ్మణులనుండగినయొక యాసనమునఁగూర్చుండఁ బెట్టియున్న పాద్యాచమనీయముల నిచ్చిపూజించి, మీతపస్సు చక్కఁగ నెఱవేఱుచున్నదా! మీయాగమము నెఱవేఱుచున్నదా! యని వారిని గుశలప్రశ్నము లడిగి తనయింట నాగిడు పారణముచేయునట్లు నమస్కరించి ప్రార్థించెను. ఆమహర్షియు సంతృప్తముతో నట్లే యొప్పుకొని మాధ్యాహ్నికానుష్ఠానమునకై యమునానదీకిఁ బోయి యందు నీటిలోమునిగి పరమాత్మనిధ్యానించుచు మైమఱచి మోలసేపు దాఁక రాకుండెను. అప్పుడు ద్వాదశి యొకగడియమాత్రము మిగిలియుండెను. ఇంకను ఋషిరాశేదే, ఈశేషించియున్న ద్వాదశిగడియలో నైనను బారణ యగునా యని యప్పు డంబోరిఁడు విచారపడి బ్రాహ్మణుని మీతో ముందుగాఁ బారణముచేసినచో మహాపచారము కలుగుననిచెయవడుచు నేమయుఁ జేయఁదోఁడక గొప్పవిద్యాంసుల రప్పించి వారలతో నిట్లునియె.

క. ముని నీరుసొచ్చి నెడలఁడు

చనియెడు ద్వాదశియు నింతఁ జనకయెఱులలో

నన పారణ సేయవలయు

వినిపింపుం డర్హధర్మ విధమెట్టిదియో.

17

టీ ముని=దూర్వాసమహర్షి! నీరుసొచ్చి=నీటిలోమునిగి, నెడలఁడు=లేచిరాఁడు, ద్వాదశియు=ద్వాదశితిథియు, చనియెడుకొ=గడచిపోవును. ఇంతకొ=ఈశేషించియున్న ద్వాదశిగడియయైనను, చనకయె=కడనకయె, ఈలోనకొ=ఈమధ్యకాలమునందే, పారణసేయవలయు=భోజనము సేయవలెను. అర్హధర్మ విధము = ఇష్టుటికిఁదగినదియు న్యాయమైనదియు నగువిధము, ఎట్టిదియో, వినిపింపుఁడు=(నాకు) చెల్పుఁడు.

తా. ఓవిద్యాంసులారా! మనయింటఁబారణమునకై నేనుచిలిచినదూర్వాసమహర్షి స్నానార్థమై పోయినీటిలోమునిగియింకనులేవనేలేదు. ద్వాదశిగడియలన్నియు దాఁటిపోయినవి. ఈశేషించియున్న ద్వాదశిగడియ గడనక

ముందైనను నాకుఁ దప్పక పాఠణసేయవలయును. ఆయనరాజ్యమునుపు పాఠణ చేయుటయుఁ దప్పకదా! ప్రకృతమెట్లునడచుకొన్నచో నాత్రైము భంగముకాదో, ఋషివిషయమై యవచారముసంభవించుచో, అట్టియుక్తమైన ధర్మమగు నాకుఁ జెప్పఁడు.

వ. అని పలుకురాజునకు బుధజను లిట్లనిరి.

18

టీ. అని=ఈరీతిగా, పలుకురాజునకు=అడుగునట్టి అంబరీషునికి, బుధజనులు=పండితులు, ఇల్లు=పైఁజెప్పబోవురీతిగా, అనిరి=ప్రత్యుత్తరమిచ్చిరి.

ఆ. అతిథిపోయి రామినధిపయీద్యాదశి

పారణంబుమానఁ బాడిగాదు

కుడువకుంటగాదు కుడుచుటయునుగాదు

సలిలభక్షణంబు సమృతంబు.

19

టీ. అధిప=ఓరాజా! అతిథి=భోజమునకై పిలువఁబడినమార్యానుఁడు, పోయి=స్నానమునకై పోయి, రామి=ఇంతసేపురాకుండుట మాత్రముననే, ఈద్యాదశిపారణంబు= ద్యాదశిగడియలలోఁ జేయఁ దగినయీపారణము, మాన=వదలుట, పాడిగాదు=యుక్తముకానేరదు. కుడువకుంట=పారణముచేయకుండుట, కాదు=కానేరదు. కుడుచుటయు=భోజనము చేయుటను, కాదు. సలిలభక్షణంబు=నీరుపారణచేయుట, (కాననిదియే), సమృతంబు=ఇప్పమైనది.

తా. ఓరాజా! అతిథిరాలేదన్నంతమాత్రమునకే యీ నారణావ్రతమును నీవు చెడఁగొట్టుకొనుట యుక్తముగాదు. అందులకై నిన్ను ముందుగా భుజింపుమని చెప్పము. నీటితోఁ బాఠణముచేయుము. ఇది భోజనముతోను జేరదు. ఉపవాసముతోను జేరదు. కాన దీనిచే నీకతిథినిమీటి న దోషమును రాదు. నీవ్రతభంగముకాదు. ఇదియే మాకిప్పటికిం దోచినధర్మము.

వ. అని ధర్మసందేహంబు వాపిన నారాజర్షిత్రేష్ఠుండు మనంబున హరిం దలంచి నీరపారణంబు సేసి జలంబుల మునింగిన తపసిరాక కెదురుచూచుచున్న సమయంబున.

20

ముందైనను నాకుఁ దప్పక పారణనేయింపబయును. ఆయనరాజ్యమునుపు వారిని
చేయుటయుఁ దప్పకదా! ప్రకృతమెట్లునడచుకొన్నచో నా ప్రతిముఖంక
ముకాదో, ఋషివిషయమై యపచారముసంభవించుచో, అట్టియొక్కమైన ధర్మ
మార్గము నాకుఁ జెప్పఁడు.

వ. అని పలుకురాజునకు బుధజను లిట్లనిరి.

18

టీ. అని=ఈరీతిగా, పలుకురాజునకు=అడుగునట్టి పుంబరీషునికి, బుధ
జనులు=పండితులు, ఇల్లు=వైఁజెప్పబోవురీతిగా, అనిరి=ప్రత్యుత్తరమిచ్చిరి.

ఆ. అతిథిపోయి రామినధిపయూద్వాదశశి

పారణంబుమానఁ బాడిగాదు

కుడునకుంట గాదు కుడుచుటయునుగాదు

సలిలభక్షణంబు సమృతంబు.

19

టీ. ఆధిప=ఓరాజా! అతిథి=భోజమునకై పిలువఁబడినదూర్వాసుఁడు,
పోయి=స్నానమునకై పోయి, రామి=ఇంతనేపురాకుండుట మాత్రముననే,
ఈద్వాదశిపారణంబు=ద్వాదశిగడియలలోఁ జేయఁ దగినయీపారణము,
మాన=పఱచుట, పాడిగాదు=యుక్తముకానేరదు. కుడునకుంట=పారణముచే
యకుండుట, కాదు=కానేరదు. కుడుచుటయు=భోజనముచేయుటను, కాదు.
సలిలభక్షణంబు=నీరుపారణచేయుట, (కాననిదియే), సమృతంబు=ఇట్లుమైనది.

తా. ఓరాజా! అతిథిరాలేదన్నంతమాత్రమునకే యీ పారణావ్రత
మును నీవు చెడఁగొట్టుకొనుట యుక్తముగాదు. అందులకై నిన్ను ముందుగా
భుజింపుమని చెప్పము. నీటితోఁ బారణముచేయుము. ఇది భోజనముతోను
జేరదు. ఉపవాసముతోను జేరదు. కాన దీనిచే నీతిథినిమీఱిన దోషమును
రాదు. నీవ్రతభంగముకాదు. ఇదియే మాకిప్పటికిం దోచినధర్మము.

వ. అని ధర్మసందేహంబు వాపిన నారాజర్షిశ్రేష్ఠుండు మనం
బున హరిం దలంచి నీరపారణంబునేసి జలంబుల మునింగిన
తపసిరాక కెదురుచూచుచున్న సమయంబున.

20

టీ. ధర్మసందేహము=ఎట్లుచేసినధర్మముగనో యనునట్టి తనసందేహమును, అని=ఈక్రిందజెప్పినట్లు, వాసినా=తొలగింపఁగా, ఆరాజ్యశ్రేష్ఠుండు=ఆయంబరీషుండు, మనంబునకే=మనస్సునందు, హరికే, తలంచి=ధ్యానముచేసి, (విద్వాంసులమాటమీఁద సేమజేయు నీకార్యము సరియైనను దపైవైనను నీవేత్తమింపవలెనని శ్రీవిష్ణుమూర్తినిబ్రార్థించి)నిరపారణంబుచేసి=నీటినిద్రాగి, జలంబులకే=యమునాతీరమునందు, మునింగిన తపసిరాకకుకే=మునిఁగియున్న దూర్వాసుఁడువచ్చుటకు, ఎదురుచూచుచున్న సమయంబునకే=కాచుకొనియున్న కాలమున.

తా. అనిచెప్పి విద్వాంసు లారాజు ధర్మసందేహమును దీర్చిరి. అంత రాజెంతటివారికైనను ధర్మనూత్తము తెలియుట యసాధ్యముకానఁ దానుజేసెడి కార్యమొకప్పుడు తప్పెననచోఁ దన్నుత్తమించునట్లు శ్రీవిష్ణుమూర్తిని ధ్యానించి ప్రార్థించుచు దనద్వాదనీపారణావ్రతమును నీటితోఁ బూర్తిచేసికొనెను. ఆపిష్టుట నీటిలోమునిఁగియున్న దూర్వాసుఁ డెప్పుడువచ్చునాయని కాచుకొనియుండెను. అట్టిసమయంబున.

సీ. యమునలోఁ గృతకృత్యుఁ డై వచ్చిరాజుచే

సేవితం డై రాజుచేష్టితంబు

బుద్ధిలో నూహించి బొనుముడి మొగముతో

నదరెడిమేనితోనా గ్రహించి

రెట్టించి యాఁకలి గొట్టుమిట్టాడంగ

నీసంపదున్దత్తు నీనృశంసు

నీదురహంకారు నిందఱుఁ గంటిరే

విష్ణుభక్తుఁడుగాఁడు వీఁడునన్నుఁ

తే. గుడువరప్పుని మునుముట్టఁగుడిచినాఁడు

ధర్మభంగంబుచేసి దుష్కర్తుఁ డయ్యె

నయిన నిప్పుడచూపెద నన్నిదిశల

నేనుగోపింప మాన్పువాఁ డెవ్వఁడనుచు.

టీ. (వైపద్యములోనిముసింధ్రుడను పదము నిచ్చటఁ గర్తగాఁ దీసి కొనవలెను) ముసింధ్రుడు=దూర్వాసుడు, యమునలోకం = యమునానది యందు, కృతకృత్యుడై=తనయనుష్ఠానమును నెఱవేర్చుకొన్నవాడై, వచ్చి = (రాజునివనించుచోటికి)వచ్చి, రాజుచే=అంబరీషునిచే, నేవితుండై=నమస్కరింపఁబడినవాడై, రాజుచేష్టితంబు=తానురాకముందే యంబరీషుడు నీటిపారణముచేయుటను, బుద్ధిలో ఊహించి = బుద్ధియందాలోచించి తెలిసికొని, బామముడిమొగముతోక= (కోపముచే) వంకరలైన కనుబామలుగల మొగముతోను, అదరెడిమేనితోక = కంపించుచున్నశరీరముతోను (కూసినవాడై), ఆగ్రహించి=కోపించి, ఆకలిచెట్టించి=(కోపముచేత) అధికమై, కొట్టుమిట్టాడంగక=బాధింపఁగా, ఈ, సంపత్ ఉన్నత్తుక=విశ్వర్యముచేతమడించినవీనిని, ఈన్యశంసుక=ఈస్మరుని, ఈదురహంకారుని=(తానే గొప్పప్రభువని) యహంకారమునొందిన యాయంబరీషుని, ఇందఱుక = ఇచ్చటనున్నమీరందఱును, కంటిరే=చూచితిరా! వీడు=అంబరీషుడు, విష్ణుభక్తుడు=శ్రీవిష్ణుమూర్తిపై వాస్తవభక్తికలవాడుగా, కాడు = కానేరడు (వీలైన), నన్నుక=ఋషిశ్రేష్ఠుడైన నన్ను, కుడువక=భోజనముచేయుటకు, కమ్మని (పిలిచి), మునుముట్టక=నేనురాకమునుపే, కుడిచినాడు=(తాను) భోజనముచేసినాడు (కాబట్టి), ధర్మభంగంబుచేసి = ధర్మమార్గమునుజెఱచి, దుష్కర్తుడు=పాపి, అయ్యెను. అయినక=అయినప్పటికిని, ఇప్పుడ=ఈనిమిషముననే, చూపెదను=నాశక్తిని గనఁబఱచెదను, నేను, కోపించక, అన్నిదిశలక=సమస్తదిక్కులందును, ఎవ్వఁడు, మాన్చువాడు=నాకోపము నెదిరించి యణమువాడు, అనుచుక=అనిచెప్పెను.

తా. అంతననుష్ఠానమునకై పోయియున్నదూర్వాసుమహర్షి తనయనుష్ఠానముతీర్చికొని యంబరీషునినివాసమునకువచ్చి, తనకై కామకొనియున్న రాజు లేచి వచ్చి తన్ను నమస్కరింపఁగాఁ జూచి, యతడు తనకుముందుగా బారణముచేసినసంగతి నారాజునడతనుబట్టి యూహించి తెలిసికొని యతనిపై మిక్కిలి కోపపడెను. అంత ఋషిమొగము చిటమటపడ నాశం

భించినది. శరీరము కంపమునొందినది. ఆకోపమునకాక కలిమిజీంతయధికమైనది. ఋషి యట్లు మిక్కిలి యాగ్రహాపడి యచ్చటనున్న జనులతో నారాజును గూర్చి, ఓజనులారా! యారాజు క్రూరస్వభావుడు. తానే గొప్పసంపన్నుడనియు గొప్పప్రభువనియు నహంకారపడుచున్నాడు. నేడు ద్వాదశియని నన్ను బారణకై పిలిచి నేనురాకమునుజే వీడు పారణ ముగించుకొన్నాడు. ఇట్లు పెద్దల నవమానించి యధర్మముచేసినవీడు మహాపాపియే కాని వాస్తవమైనవిష్టుభక్తుడగునా! నాకుఁగోపమువచ్చెనేని యీలోకమందెవ్వరు గాని యణఁపలేరు. అట్టి నాశక్తిని వీడు తెలిసికొనలేదు కాబోలు. కానీ, నాశక్తిచూపి వీనిపొగ రణంచెదను. అనిచెప్పెను.

చ. పెటపెటఁ బండ్లుగీటుచును భీకరుఁడై కనుఁగ్రేవనిప్పుకల్ పొటపొటరాలగండములుపొంగ మునీంద్రుఁడుహుంకరించుచున్, జటమొదలంటఁగాఁ బెటికి చక్కనదాననకృత్యనాయుధో, త్కటవలమానహస్తయుతఁగానొనరించినయించె రాజుపై.

22

టీ. మునీంద్రుఁడు = దూర్వాసుఁడు, పెటపెట = పెటపెటమని శబ్దముచేయునట్లు, పండ్లుగీటుచును = పండ్లుకొఱుకుచు, కనుఁగ్రేవన్ = కన్నులకొననుండి, నిప్పుకల్ = నిప్పుకణములు, పొటపొటరాలన్ = మిక్కిలియధికముగాఁ బడుచుండఁగా (కన్నులకొనలెఱ్ఱపొటఁగా), గండములు = కణఁతలు, పొంగన్ = ఉబ్బుచుండఁగా, భీకరుఁడై = భయంకరాకారముకలవాఁడై, హుంకరించుచున్ = హుంతునిశబ్దముచేయుచు, జటను = తలలోని యొకజడను, మొదలంటఁగా = అడుగునుండి, పెటికి = ఊడఁదీసి, దానన్ = ఆజడచేతనే, కృత్యన్ = కోపరూపమైన యొకదేవతను, ఆయుధ... యుతఁగాన్ - ఆయుధ = ఖడ్గముతో, ఉత్కట = మిక్కిలి తిరుగుచున్న, హస్త = చేతితో, యుతఁగాన్ = కూడినదానినిగా, చక్కన = తోడనే, ఒనరించి = సృష్టించి, రాజుపై, నయించెన్ = సంపెను.

తా. తర్వాత దూర్వానుడు మహాకోపముతోఁ గన్నులెఱ్ఱచేసికొని కఠింఠ లదరునట్లు పండ్లు పెటపెటఁ గొఱుకుచు మహాభయంకరాకారుడై యుండి హుమ్మని యారాజును బెదరించెను. వెంటనే తనతలనుండియొక జడను మొదలంబఁబెట్టి చేతఁగ త్తిత్రిష్పదున్న యొకకోపదేవతను సృజించి యత నివైఁ ప్రేరేపించెను.

వ. అంతన్.

23

టీ. అంతన్ = అటుపిమ్మట.

క. కాలానలనన్నిభయై

శూలాయుధహస్తయగుచు సుఱసుఱస్రక్కన్

నేలఁబదంబులఁద్రొక్కుచు

వాలిమహాకృత్యమనుజనల్లభుఁజేరెన్.

24

టీ. మహాకృత్యఁగొప్పయాకారముగలయాకోపదేవత, కాలానిల సన్నిభయై = ప్రలయకాలమందలియగ్నితోసమానమై, శూల ఆయుధహస్త అగుచున్ = త్రిశూలాయుధముచేతయందుఁ గలదియగుచు, నేలను = భూమిని, పదంబులన్ = అడుగులతో, సుఱసుఱస్రక్కన్ = తల్లడిల్లునట్లు, ద్రొక్కుచు, వ్రాలి = విజృంభించివచ్చి, మనుజునల్లభున్ = అంబరీషుని చేరెను.

తా. అంత మఱియొక చేతఁ ద్రిశూలము పట్టుకొని భయంకరాకారయగునాకృత్యప్రలయకాలాగ్నివలె మిక్కిలితీవ్రముగామండిపడిభూమితల్ల డిల్లునట్లు తనయడుగులతోఁ ద్రొక్కుచు విజృంభించి యారాజునొద్దకుఁ బోయిచేరెను.

ఆ. ఆప్రకార మెఱిఁగి హరి విశ్వరూపుండు

వెట్టితపసిసేయు వేడబంబు

జక్కఁబెట్టుమనుచుఁ జక్రంబుఁబంచిన

వచ్చెనదియుఁ బ్రళయవహ్నివగిది.

25

టీ. విశ్వరూపుండు = ప్రపంచమంతయుఁ దనయాకారముగాఁ గల వాఁడగు, హరి = శ్రీవిష్ణుమూర్తి, వెట్టితపసి = అవివేకియైన యాదూర్వాసుఁడు, ఆప్రకారము = అతీరున, చేయువేడబంబు = చేయునట్టివికారకార్యమును, ఎఱిగి = తెలిసికొని, చక్కఁబెట్టుము = ఆణఁచివేయుము. అనుచుకొ, చక్రంబును = చక్రాయుధమును, పంచినకొ = ప్రయోగింపఁగా, అదియును = ఆచక్రాయుధమును, ప్రశయపెప్పిపగిదికొ = ప్రలయకాలపునిశ్చయలె (మండిపడుచు) వచ్చెను

తా. శ్రీవిష్ణుమూర్తి ప్రపంచాకారుఁడు గాన నెచ్చటనేదిజరిగినను నాయనకుఁ జక్కఁగఁ దెలియుచుండును. కాబట్టి దూర్వాసుఁడట్లు వెట్టితనముగాఁ జేసిన యాదుష్కార్యమును విష్ణుమూర్తితెలిసికొనియతనియహంకారమునఁజివేయునట్లు తనచక్రాయుధముతోఁ జెప్పిపంపెను. అదియుఁ బ్రలయకాలాగ్నినలె మండిపడుచు నాదూర్వాసునియొద్దకు వచ్చిచేసెను.

వ. వచ్చి మునిసేసిన కృత్యను దహించి తనవిననకమునివెంటంబడిన మునియు మేరుగుహసొచ్చిన నదియు నురగంబువెనుకొనుదవానలంబుతెఱంగునఁ దోనచొచ్చి మఱియును. 26

టీ. వచ్చి = (చక్రముకర్త) ముని = దూర్వాసుఁడు, చేసినకృత్యను = సృష్టించినకొపదేశతను, దహించి = కాల్చి, తనివిననక = (అంతటితోఁ) దృష్టిపడక, మునివెంటంబడినకొ = దూర్వాసుని వెంటడింపఁగా, మునియు = దూర్వాసుఁడును (పాతిపోయి), మేరుగుహకొ = మేరుగుహ్యతమలోని యొకగుహను, చొచ్చినకొ = ప్రవేశింపఁగా, అదియును = ఆచక్రాయుధమును, తోకొ = ఆయుషివెంటడియే, ఉరగంబును = పామును, వెనుకొను దవానలంబు తెఱంగునకొ = వెంటడించుకాటుచిచ్చునలె, చొచ్చి = ప్రవేశించి, మఱియును = ఇంకను.

తా. అట్లు వచ్చిన యాచక్రాయుధ మంబరీషునిపై దూర్వాసుఁడు సృజించి పంపినయాకృత్యనుగాల్చి వేసి యంతటితోఁ దృష్టిపడక యాముషిపైఁ బడి రిక్తమెను. దానికి భయపడి ఋషియుఁ బరుగెత్తిపోయి మేరు

పర్యతములోని యొకగుహలోఁ బ్రవేశించెను. అదియును ఎడలక పామును వెంబడించుకొని చున్నది నాతని దఱుముకొనిపోయి తాను నా గుహనుజొచ్చినది. మార్వాసునికృత్యముయొక్క తీక్షణతకంటెను జక్రాముఖముయొక్క తీక్షణత యధికమని నూచించుటకై యురగంబు వెనుకొనుదవానలంబు పగిదినని యుపమానము చెప్పెను.

మ. భువిఁ దూఱఁ భువిదూఱున బ్ధిజౌరనబ్ధుల్ సొచ్చును ద్వేగియై
దివిఁ బ్రాకర్షివిఁ బ్రాచు దిక్కులకుఁ బో దిగ్వీధులంబోవుఁ జి
క్కివెనంగ్రంగినఁ గ్రుంగునిల్వనిలుచుంగ్రేడింపఁ గ్రేడించునొ
క్కఁడిందాపసు వెంటనంటి హరిచక్రంబన్యదుర్వక్రమై. 27

టీ. హరిచక్రంబు = శ్రీవిష్ణుమూర్తిచక్రము; ము, అన్యదుర్వక్రమై = ఇతరు లెన్నరిచేతను సెంత శ్రమపడియు ఎడలకగాఁ జేయుటకు సాధ్యపడనంత దృఢమైనదై (ఇతరుల కసాధ్యమైనదై), ఒక్కవడిక = మిక్కిలి వేగముతో, తాపసువెంటక = దూర్వాసుని వెంబడి, అంటి = తగిలి, భువిక దూఱఁ = (దూర్వాసుఁడు) భూలోకములోఁ దూతినపుడు, భువిక దూఱుక = భూలోకములోఁ బ్రవేశించును. అబ్ధిక = సముద్రమును, చొరక = ప్రవేశింపఁగా, ఆబుల్చొచ్చుక = సముద్రములోఁ బ్రవేశించును. ఉద్వేగియై = అధికవేగముకలవాడై, (భయముకలవాడై, యనికొందఱు.) దివిక ప్రాకక = ఆకాశమునఁ బ్రాకి పోఁగా, దివిని ప్రాచును = ఆకాశమునఁ బోవును. దిక్కులకుక పోక = దిక్కు, దిక్కులకుఁ బాటిపోఁగా, దిక్ విధులక పోవును = దిక్కులందు వెంబడించి పోవును. చిక్కి = దగ్గఱఁ దగులకొని, వెనుక = శీఘ్రముగా, స్త్రుంగినక = వింగఁగా, స్త్రుంగుక = వింగును, నిల్వక = నిలుచుంపఁగా, నిలుచుక = నిలువుననుండుచుఁ బైబడును. క్రేడింపక = తొలగఁగా, క్రేడించుక = (వాని వెంబడి) తొలగును.

తా. శక్రపుల కసాధ్యమైన యావిమచక్రము భయపడి పాటిపోవుచున్న యామార్వాసుని వెంబడించి మిక్కిలి వేగముగాఁ దఱుముచు నతఁడెచ్చటెచ్చటఁదూతినను నచ్చటనంత దూటి యతనిని మిక్కిలి చిక్కుపెట్టెను.

శా. ఏలోకంబునకై న వెంటఁబడి తో నేతెంచుచక్రానల
జ్వాలల్ మానువువారు లేమిఁ జని లోకజ్యేష్ఠుడేవేళువాఁ
డాలోకించి విధాత విశ్వజననవ్యాపారపారీణరే
ఖాలీలేక్షణ చూడవే కరుణఁ జక్రంబు న్నివారింపవే. 23

టీ. ఏలోకంబునకై నకొ=ఏలాటిలోకమునకుఁ గాని, వెంటఁబడి=వెంట
బడించి, తో=కూడ, నేతెంచు, చక్ర అనల జ్వాలల్=నప్పుచున్న నిప్పు
వంటిచక్రాయుధముయొక్క నుంటలను, మానువువారు = ఆణఁచువారు,
లేమి=లేకుండుటచేత, వాఁడు = దూర్వాసుఁడు, చని=(బ్రహ్మలోకము
నకుఁ)బోయి, లోక ఈశుకొ = సమస్తలోకమునకును బ్రభువైనవానిని, దేవ
జ్యేష్ఠుకొ=దేవతలలోఁ బెద్దయైన బ్రహ్మదేవుని, ఆలోకించి = చూచి, విశ్వ
...ఈక్షణ-విశ్వ=ప్రపంచమును, జనన=సృష్టిచేయుట యనెడి, వ్యాపార=
కార్యమునందలి, పారీణరేఖా=పాండిత్యమే, లీల=క్రీడగాఁ గలిగిన; ఈక్షణ
=కటాక్షముకలవాఁడా! విధాత = బ్రహ్మదేవుఁడా! (నినుకొ) కరుణకొ=
దయతో, చూడవే=కటాక్షింపవయ్యా! చక్రంబుకొ, నివారింపవే=తొలఁ
గింపవయ్యా.

తా. దూర్వాసుఁ డెచ్చటికిఁ బోయినను జక్రాయుధ మతని వెంట
నంటి నిప్పులు గ్రమ్ముచుఁ దలుముచుండెనే గాని దానిని దొలఁగించి యత
నినిగాపాడు నా రెవ్వరును లేరైరి. అంత నతఁ డాలోచించి సత్యలోకమునకుఁ
బోయి బ్రహ్మదేవునిచూచి, యో బ్రహ్మ! నీవు కొంచెము లీలతోఁ గటా
క్షించినంతనే సమస్త ప్రపంచస్సృష్టియు నగును. అంతటిసామర్థ్యముగల నీవు
నన్నుఁ గరుణతోఁ గటాక్షించి యీతలుముకొని వచ్చుచున్న చక్రాయుధ
మును దొలఁగించి నా ప్రాణములు రక్షింపవయ్యా యని ప్రార్థించెను.

వ. అనిన బ్రహ్మ యిట్లనియె 29

టీ. అనినకొ=ఇట్లు దూర్వాసుఁడు ప్రార్థింపఁగా. బ్రహ్మ, ఇట్లు=
చెప్పఁబోవురీతిగా, అనియెను.

అవ. భగవంతుడు తనవీలార్థమై నన్ను సృజించి నాకు సర్వలోకాధిపత్యము నిచ్చియున్నాడు. అతని కిట్లు పదతంత్రుడనైయున్న నే నతని చక్రాయుధమును దొంగింపలేనని బ్రహ్మ చెప్పచున్నాడు. —

మ. కరమర్థిద్విపరార్థ సంజ్ఞ గలయీ కాలంబుఁగాలాత్ముఁడై
సారిదిన్ నిండఁగఁ జేసిలోకములునాచోటున్ విభుండెవ్వఁడో
పరిపూర్తింగనుక్రేవఁ గెంపుగొలుపకౌభస్త్వంబులై పోవునా
హరిచక్రనలకీలకన్యఁ డొకరుం డడ్డంబు గా నేర్చునే. 30

టీ. విభుఁడు = జగదీశ్వరుఁడైన, ఎవ్వఁడు = ఏవిష్ణుమూర్తి, కాలాత్ముఁడై = కాలస్వరూపుఁడై (కాలమునకునంతర్యామియై), కరము = మిక్కిలి, అర్థి = నేడుకతో, ద్విపరార్థసంజ్ఞ = ద్విపరార్థము నెడిపేరు, కలయీ కాలంబును = కలిగిన యీ ప్రపంచముండెడి కాలమును, సారిదిన్ = క్రమముగా, నిండఁగఁజేసి = నిండించి, కనుక్రేవన్ = (తన) కన్నుల కొనలను, కెంపు = ఎఱ్ఱని కాంతిని, కొలుపక = కొనునట్లుచేయఁగా (లోకముపైఁ గొంచెము కోపపడి చూడఁగా,) నాచోటు = నేనుండెడి సత్యలోకమును, లోకములు = ఇతరలోకములును, పరిపూర్తిన్ = అంతయును, భస్త్వంబులై పోవును = బూడిదయై పోవునో, ఆ హరి...కీలకున్ - ఆ హరి చక్ర = ఆవిష్ణుమూర్తి చక్రాయుధమునెడి, అను = నిష్పయొక్క, కీలకున్ = మంటకు, అన్యఁడొకరుండు = ఇతరుడొక్కఁడైనను, అడ్డంబుగా నేర్చునే = ఆటంకపడవగునా, (కానేరఁడు.)

తా శ్రీవిష్ణుమూర్తి కాలస్వరూపుఁడై యుండి నా జన్మముమొదలు నాయాయుష్కాలమంతయుఁ బూర్తియగునఱకు నీలోకసృష్టియనెడి లీలన మభవించుచుండి యా కాలము పూర్తి కానిచ్చి సమస్తలోకములను గొంచెము కోపదృష్టితోఁ జూచును. అంత నా యున్న సత్యలోకమును నితరలోకములును భస్త్వమై పోవును. ఇట్లు మా జననమరణములు శ్రీవిష్ణుమూర్తి యాజ్ఞానుసారమై జరుగుచుండఁగా నతని చక్రాయుధమును మే మెట్లు తొలఁగింపఁగలుగుదుము.

(బ్రహ్మయొక్క జీవితకాలము బ్రహ్మకాలమానప్రకారము. నూతనంట్లు. అవంతయుఁ జేరి పరార్థమనఁబడును. అందు మొదటి యేఁబదియేండ్లు మొదటిపరార్థమనఁబడును. రెండవయేఁబది రెండవపరార్థమనఁబడును. (అట్టి రెండు విధములగు పరార్థములును నిబఁదెలియునది)

అన. “అన్యఃకౌకరం దక్షంబుగా నేర్చునే” యనుదానిని వివరించి చెప్పుచున్నాఁడు.—

అ. ఏనుభవుఁడు దక్షుఁ డింద్రాదులును బ్రజా
పతులుభృగుఁడు భూతపతులుశిరము
లందుఁదాల్తు మతనియాజ్ఞ జగద్ధితం
బంచుభూరికార్య మతుల మగుచు.

31

టీ. ఏను=బ్రహ్మ, భవుఁడు = శివుఁడు, దక్షుఁడు = దక్షప్రజాపతి, భృగుఁడు=భృగుమహర్షి, ప్రజాపతులు=దక్షభృగులు దప్పఁదక్కినయొప్పప్రజాపతులను, ఇంద్రాదులును=ఇంద్రుఁడు మొదలగు దిక్పాలురును, భూతపతులును = పనునొకండుగురు యద్రాదులును (మేమందఱమునుజేరి), జగద్ధితంబంచు=లోకములకన్నిటికిని మేలని, భూరి కార్య మతులము అగుచు=గొప్పకార్యములను జేయఁదలంచినవారమై, అతనియాజ్ఞ=ఆశ్రీవిష్ణుమూర్తియు త్తరువును, శిరములందుఁ దాల్తుము=శిరసావిహింతుము.

తా. బ్రహ్మలలోఁ బెద్దనగు నేనును, ఉపబ్రహ్మలని నాకుసహాయులుగానున్న దక్షాదులును, ఇంద్రాదిదిక్పతులను, శివుఁడును, ఆయనకు సహాయులగుపనునొకండుగురుద్రులును ననుమేమందఱమును గూడి శ్రీవిష్ణుమూర్తియాజ్ఞను శిరసావిహించి యదియే లోకములకెల్ల శుభప్రదమని యెంచి తదనుసారముగనే సమస్తకార్యములను జేయుచున్నారము.

వ. కావున సుదర్శననివారణంబునకు నోవననివిరించి పలికిన దుర్వాసుండు కైలాసంబునకుం జనుదెంచి శర్వునాలోకించి చక్రిచక్రానుసారంబు తెఱంగెఱింగించిన నమ్మహాదేవుం డిట్లనియె.

32

బీ. కావునకొనుదవ్వననివారణంబునకుం = చక్రాయుధమును దొలఁ
గించుటకు, ఓపకు = శక్తుఁడనుగాను, అని, విరించి = బ్రహ్మ, పరికినకొ
చెప్పఁగా. దుర్వాసుండు, కైలాసమునకుకొ = కైలాసపర్వతమునకు, చను
చెంచిపోయి, శర్వుకొ=ఈశ్వరుని, ఆలోకించి=మాచి, చక్రిచక్ర అను
సారంబు తెలుగు = శ్రీవిష్ణుమూర్తి చక్రాయుధము తన్నువెంబడించి
తఱుముకొనివచ్చెడివిధమును, ఎఱింగించినకొ = తెలుపుకొనగా, ఆ మహా
దేవుండు=ఆ పరమశివుఁడు. ఇట్లు = చెప్పబోవురీతిగా, అనియె.

తా. చక్రాయుధమును దొలఁగింపఁ దనకుఁ జేతఁగాదని బ్రహ్మచెప్పి
నమీఁదట దుర్వాసుఁడు కైలాసమున సీశ్వరుని సన్నిధానమునకుంబోయి
తన్ను విష్ణుచక్రాయుధము తఱుముకొని వచ్చుచున్న విధమునంతయుఁ
జెప్పెను. అది విని పరమేశ్వరుఁడు దుర్వాసునితో నిట్లనెను.

అవ. చక్రాయుధమును దొలఁగింపఁ దనకు శక్తిలేదని శివుఁడు చెప్పఁ
దలంచి, బ్రహ్మనులైన తామెల్లరును శ్రీవిష్ణుమూర్తివల్ల పుట్టియతని సంక
ల్పానుసారముగ నే నశించుచుండుచునియు, నతని మాయలోబడియున్నారమ
నియుఁ జెప్పుచున్నాఁడు —

సీ. వినవయ్యతంక్రి యేవిశ్వేశ్వరునియందుఁ

జతురాస్యజీవకోశములు పెక్కు

వేలసంఖ్యలుగూడి వేశతోనిబృంగి

నగుచుండుఁ జనుచుండు నదియుఁగాక

యెవ్వనిచే భ్రాంతి నేమందుచున్నార

మేను దేవలుఁడు నురేంద్రనుతుఁడు

నారదుఁడజుఁడు సనత్కుమారుఁడుధర్మఁ

డాకపిలుఁడు మరీచ్యాదులఖిల

ఆ. నిర్జరులును సిద్ధ నివహమెవ్వనిమాయ

యెఱుంగలేము మూల మిట్టి దనుచు

సేటినిఖలనాథు నాయుధశ్రేష్ఠంబుఁ

తొలంగఁజేయమాకు దుర్లభంబు.

33

టీ. తండ్రి=పూజ్యుఁడైన యోదూర్వాసుఁడా ! (నాపలుకులను) వినవయ్య, ఏ విశ్వేశ్వరునియందుకొ = సమస్తప్రపంచమునకును నీశ్వరుఁడైన యే విష్ణుమూర్తియందు, పెక్కువేలసంఖ్యలు=అనేకసహస్రసంఖ్యలు గలవియైన, చతురాస్య జీవకోశములు - చతురాస్య = బ్రహ్మదేవుని యధీనములై యున్న, జీవకోశములు=ప్రాణులందుచోటగు బ్రహ్మాండములు, వేళతోఁగూడి=సృష్టికాలముతో నొకటిగాఁజేరి, ఈ భంగికొ=ఈవిధమున, అగుచునుండును=కలుగుచుండును. వేళతోఁగూడి=ప్రళయకాలమున నొకటిగాఁజేరి, చనుచుండుకొ=నశించుచుండును. అదియుఁగాక=అంతమాత్రమేగాక, ఏము=నేను బ్రహ్మమొదలగువారము, ఎవ్వనిచేకొ=ఏవిష్ణుమూర్తిసంకల్పానుసారముగా (ఈబ్రహ్మాండములందు) భ్రాంతిని, అందుచున్నారము=పురుగులవలె (నిలువటు) తిరుగులాడుచున్నారము. ఏను=నేను, దేవలఁడు=దేవలయుషి, అసురేంద్రుఁడు=ప్రహ్లాదుఁడు, నారదుఁడు, అజుఁడు=బ్రహ్మ, సనత్కుమారుఁడు, ధర్మఁడు=యమధర్మరాజు, ఆ కపిలుఁడు=లోకప్రసిద్ధుఁడైన కపిలమహర్షి, మరీచి ఆదులు=మరీచిమహర్షి మొదలగువారు, అఖిలవిష్టరులును=సమస్తదేవతలును, సిద్ధనివహము=సిద్ధుఁ సమూహము, ఎవ్వనిమాయను=ఏశ్రీవిష్ణుమూర్తిమాయను, మూలము ఇట్టిది అనుచుకొ=దీనికిఁ గారణమిదియనుచు, ఎఱుంగలేము. అట్టి...శ్రేష్ఠంబుకొ=సమస్తప్రపంచములకును బ్రభువులైన యావిష్ణుమూర్తియొక్క యాయుధశ్రేష్ఠమైనచక్రమును, తొలంగఁజేయకొ=తొలంగించుట, మాకు, దుర్లభంబు=అసాధ్యము.

తా. ఓదూర్వాసుఁడా ! నేనొక్కమాటఁ జెప్పెదను. మిగుల జాగ్రత్తతో వినుము. నేను నావంటిజీవములను జేరినయీ బ్రహ్మాండము మన బ్రహ్మదేవునివశమున నున్నదిగా. ఇట్టి బ్రహ్మాండములు వేలకొలదికలవు. ఆవివాని వానికని యేర్పడిన బ్రహ్మలకు స్వాధీనములై యుండును. సృష్టికాలమురాఁగానే యవియు నావిష్ణుమూర్తియందుండి యొక్కజేతూరి కలుగుచున్నవి. అట్లే

సంహారకాలమున నవియున్నియు నొక్కజేతూరి యుత్తెనుందు లయః ॥ ౩౩ ॥
చున్నవి. కాన,నతఁడు చిదచిచ్ఛరీరకుఁడు. అంతియకాక మేమందఱము ॥ ౩౪ ॥
యాజ్ఞప్రకారమి బ్రహ్మాండమునందుఁ బురుగులవలె నిటునటు దిరుగుచున్న
రము. మేమందఱ మతనిమాయలోఁబడి మునిగి యామా యకు మూలమేమియ్య
యని యాలోచించియుఁ చెలియలేకున్నారము.

వ. మునీంద్రా నీవు నమృహాత్ముని శరణంబువేడుము. అతండు
మేలుసేయం గలవాఁడని పలికిన నీశ్వరునివలన నిరాశుండై
దుర్వాసుండు వై కుంతనగరంబునకుం జని. 34

టీ. ముని ఇంద్రా=ఓదూర్వాసమహర్షి ! నీవును, అమృహాత్ముని =
(పరమదయాళువు, ఆశ్రితరక్షకుఁడునిత్యాది) మహాత్త్వముగల యాశ్రీవిష్ణు
మూర్తిసే, శరణంబు=రక్షకునిగా, వేఁడుము=ప్రార్థింపుము. అతండు=ఆవిష్ణు
మూర్తి, (నీకు) మేలుచేయంగలవాఁడు=సుఖమునుగలిగింపఁగలఁడు, అనిపలికి
నక, దూర్వాసుండు, ఈశ్వరువలనక=శివునియొద్ద, నిరాశుండై=రక్షించున నె
డియాశను వదలినవాఁడై, వై కుంతనగరంబునకుక=బ్రహ్మాండములోని కార్య
వై కుంతను నెడిపట్టణమునకు, చని=పోయి. (వైపద్యముతోఁజేరియన్వయము.)

తా. సమస్తకల్యాణగుణములుగల శ్రీ విష్ణుమూర్తిని శరణొందితివేని
నీశీచక్రముధబాధతోలంగునని శివుఁడుచెప్పఁగా వినిదూర్వాసుఁడు రుద్రుఁ
డీబాధను దొలగించుగదా యనెడి యాశనువదలుకొని యచ్చటినుండి బైలు
దేటి కార్యవై కుంతమునకుఁ బోయెను.

శా. ఆవై కుంతములోని భర్తమణిసాధాగ్రంబు పై లచ్చి దాఁ
గ్రేవకమెల్లన నర్తభాషణములం గ్రీడింపఁబుణ్యకహరిక
దేవాధీశ్వరుఁ గాంచి యోవరద యోదేవేశ యోభక్తర
తొవిద్యావరతంత్రమానుషగదే చక్రానలజ్వాలలన్. 35

టీ. ఆవై కుంత...వైక-ఆ వై కుంతములోక=ఆవై కుంతనగరమందలి,
భర్త మణి సాధ అగ్రంబుపైక=బంగారుతోను. రత్నములతోను గట్టఁబడిన

యింటి మేడపైన, లచ్చి=శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి, తాను, మెల్లన=మృదువుగా, నర్మ
భాషణములక=భావగర్భితములైన మాటలతో, క్రేణక=శ్రీవిష్ణుమూర్తిప్ర
క్కన, క్రీడింపక=వేడుకగానుండగా, దేవాధీశ్వరుక=బ్రహ్మరుద్రాదిసము
స్తదేవతలకును బ్రభువైనవానిని, పుణ్యక=ఆశ్రీతులనుబలిత్రపఱచువానిని,
హరక=ఆశ్రీతుల పాపములను హరించునట్టి శ్రీవిష్ణుమూర్తిని, కాంచి=చూచి,
ఓదేవేశ = బ్రహ్మరుద్రాదిసముస్తదేవతలకును బ్రభువైనవాడా! భక్తరక్షా
విద్యాపరతంత్ర=ఆశ్రీతులనురక్షించుట యనువిద్యకుఁ బరాధీనమైనవాడా!
ఓ వరద=ఆశ్రీతులకు వలసిన వరములనిచ్చునట్టి యోశ్రీమన్నారాయణా!
చక్రనలజ్జాలలక=చక్రయుధమునెడి యగ్నియొక్క మంటలను, మానుపఁ
గదే=తొలగింపవయ్యా.

తా. వైకుంఠమునందు రత్నములతోను బంగారముతోను గట్టఁబడి వెల
యుచున్న యొకగృహంబును గాంచి దూర్వాసుఁడా మేడపై కెక్కిచూచెను.
అందు శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి శ్రీవిష్ణుమూర్తిప్రక్కనుండి యాశ్రీతరక్షణమును
గూర్చి నర్హోస్తులు మాటలాడుచు సంతోషపఱచుచున్నది. ఆమాటల కలరి
సకలదేవోత్తముడైన శ్రీమన్నారాయణమూర్తియు నాశ్రీతులపాపము
లను దీర్చి వారలను పరిశుద్ధులంజేయు దీక్షతో వెలయుచున్నారు. అట్టి సమ
యంబునుగాంచి నారీయెదుట నిలిచి దూర్వాసుఁ డిట్లు మొఱపెట్టుకొనెను.
ఓస్వామీ! నీవు బ్రహ్మాదిసకలదేవతలకును నీశ్వరుడవు. తమవల్లఁగాదనివారు
విడచినవాని నెల్ల నెఱవేర్చికాపాడువాడవు నీవే. ఆశ్రీతులకష్టములను దొలఁ
గించి వారికోరికల నీడేర్చుటయే నీకు సదాకార్యము. అదితప్ప నీకు నేఱుకా
ర్యము లేదు. నేను నీ పాదముల నాశ్రయించితిని. నీ చక్రయుధమువలని
బాధను దొలగించి నన్ను రక్షింపవయ్యా.

అవ. తనకుఁ జక్రయుధమువలని బాధ కలిగినందులకుఁ గారణము
చునవిచేసికొనుచు నిట్టి నాకష్టమును దీర్చి నన్నుఁ గాపాడ వలంబిని నీవే

యని నూచింప నెంచి శ్రీవిష్ణుమూర్తి నామధేయమునకుం గల మహిమను బొగడుచున్నాఁడు. --

ఉ. నీమహిమార్ణవంబు మది నిక్కముగా నెఱుంగంగలేకనీ
ప్రేమకువచ్చుదాసులకుఁ గ్రించుదనంబున నెగ్గు సేసితికొ
నామఱపుకొనహింపు మట నారకుఁడైన మనంబులోభవ
న్నామముచింతసేసిన ననంతసుఖస్థితి నొందకుండునే. 36

టీ. నీమహిమ ఆర్ణవంబును = సముద్రమువలె నపారమైన నీప్రభావమును, మదికొనునస్సునందు, నిక్కముగాకొ = వాస్తవముగా, ఎఱుంగలేక = తెలిసికొనలేక = మఱచి, నీప్రేమకువచ్చుదాసులకుకొ = నీప్రీతిపాత్రులైన నీభక్తులకు, అంబరీషునికి (గౌరవార్థమై బహువచనము) క్రించుదనంబునకొ = నీచస్వభావముచేత, ఎగ్గు = కీడు, చేసితిని, నామఱపుకొ = నాయజ్ఞానమువలని నేరమును, సహింపుము = తమింపుము (నాయపరాధమును తమింపుట నీకుయుక్తమే. ఏలయున,) అటకొ = ప్రసిద్ధమైన నరకమునందు, నారకుఁడైనను = నరకబాధ ననుభవించువాఁడైనను, మనంబులోకొ = తన మనస్సులో, భవన్నామముకొ = నీనామధేయమును, చింతచేసినకొ = (తన కష్టములను దొలఁగించునట్టిదని) ధ్యానించినయెడల, అనంతసుఖస్థితికొ = సిద్ధమైనసుఖదశను, ఒందకుండునే = పొందకుండునా, (తప్పకపొందును.)

తా. ఓస్వామి! నీమహత్త్వముపెద్దసముద్రమువలె నపారమైనది. నేను మిక్కిలి హీనుఁడనుగాన దాని వాస్తవమును తెలిసికొనలేక నీకత్వంతప్రియభక్తుఁడైన అంబరీషమహారాజును నానీచబుద్ధికిఁ దగినట్లవమానపఱచి యతనికిఁ గీడుచేసితిని. అట్లుచేయుటవలనఁ దప్పనాదే? నేను తెలియకచేసినతప్పు మన్నింపవయ్యా! సాధ్యపడదని నన్నుఁ ద్రోసిపుచ్చకుమయ్యా! ఒకఁడు నరకములోఁబడి యల్లాడుచున్నను దనకష్టములు తొలంగుటకై నీనామధేయమును స్మరించెనేని వాని కాకష్టము తొలంగుటయేకాక సిద్ధమైన

సౌఖ్యముకూడ లభించునుగదయ్యా! నీనామధేయమునకే యింతసుహృత్త్వమున్నప్పుడు నీమహత్త్వమును గూర్చి చెప్పవలెనా? కాన నన్నుఁ దప్పక కాపాడవలెను.

వ. అనిపలికి పాదకమలములకు మ్రొక్కి లేవకయున్న దూర్వాసునిని గని హరి యిట్లనియె. 37

టీ. అని పలికి=ఇట్లుప్రార్థించి, పాదకమలంబులకు=తామరపూవులవలె నందములైయున్న శ్రీవిష్ణుమూర్తి పాదములకు, మ్రొక్కి=నమస్కరించి, లేవకయున్నదూర్వాసుకే=లేవకయట్టేపడియున్న దూర్వాసుని, హరి=శ్రీవిష్ణుమూర్తి, కని = చూచి, ఇట్లనియెను.

తా. దూర్వాసుఁ డిట్లు తన ప్రార్థనను విన్నవించుకొనుచు శ్రీవిష్ణుమూర్తిపాదపద్మములకుసాష్టాంగముగా మ్రొక్కి తన్నుఁగాపాడునంతవఱకు లేచుటలేదని యట్లే పడి యుండెను. అంతవానింగని శ్రీవిష్ణుమూర్తి యిట్లనియె.

అన. ఓదూర్వాసా! నారదుఁడు నానామస్తరణచేసి తనకష్టములనుండి తొలఁగి నిర్భయై న సుఖమునొందునని నీవుచెప్పవని సరియే. అతని యపరాధము నన్నుగుఱించినచే యయియుండునుగాని నాభక్తుని గుఱించినది కాదు. కాన నతనికష్టములు తొలఁగెను. నాభక్తునిగుఱించినయపరాధమును మన్నించుట నాకు నీలపడదు. నెమభక్తులకుఁ బరతంత్రుడనేకాని వారిని మీటిపోవువాడనుగాను. ఇదివేదాంతములంగుఁ బ్రసిద్ధమై యండఁగా నన్నడిగెదవేల? నీవు నాభక్తుని కపరాధముచేసితివి. అది నే నెట్లు మన్నింపనగును? అని సూచనయగునట్లుత్తరమిచ్చుచున్నాఁడు:—

చ. చలమునబుద్ధిమంతులగుసాధులు నాహృదయంబులీలదొంగిలికొనిపోవుచుండుదు రకిట్టిపథక్తిలతాచయంబులకు నిలువఁగఁ బట్టి కట్టుదురు నేరుపుతో మదకుంభికై వడిక వలలకుఁ బ్రక్కిభక్తజనవత్సలతంజనుచుందుఁదాపసా. 38

టీ. తాపసా=ఓదూర్వాసా బుద్ధిమంతులు = గొప్పజ్ఞానముకలవారు, అగుసాధులు = అగునట్టిసత్పురుషులు, చలమునకు = హృదయతో, లీలకు =

అనాయాసముగా, నాహృదయంబును = నామనస్సును, దొంగిలించిపోవుచుండును = అపహరించుకొని పోవుచుండును. (మత్తయి) అకిర్బీషు భక్తిలతాచయంబులకే - అకిర్బీషు = నిర్మలమైన, భక్తిలతా = భక్తియనెడితీగల యొక్క, చయంబులకే = సమూహములచేత, నేరుపుతోకే = సామర్థ్యముతో, మదకుంభికైవడికే = మదపుట్టెనుండునువలె, నిలుచగఁబట్టి = నిట్టి నిలుపుననే కట్టుదురు. (కాఁబట్టి), భక్తజనవత్సలతకే = భక్తులపైనున్న వాత్సల్యముతో, వలలకుకే = (భక్తులయొక్క భక్తియనెడి) వలలకు, చిక్కి = తగులుకొని, చనుచుండును = ఉండును.

లా. బ్రహ్మవేత్తలు తమసర్వేంద్రియములచేతను నాకే సమస్తోపచారములను జేయవలెనని మిక్కిలి పట్టుదలతోనుండురు. వారిపట్టుదలకు మెచ్చి నామనస్సు వారికిలోబడును. అంతియకాక తీగలచేత నేనుండుగట్టునట్లు వారు తమభక్తిచేత నామనస్సును నిట్టనిలుపునఁ బట్టి కట్టివేయుదురు. వారి భక్తియనెడి వలలోఁ జిక్కి నామనస్సువారికి లోపడియుండును. దానంజేసి నామనస్సు వారియిష్టానుసారము నడుచుచుండును. నేనిట్లు భక్తికిమెచ్చి వారిపై వాత్సల్యముంచి వారికిఁ బరతంత్రుడనై యుండుట నాకన్నివిధముల గొప్పయేకాని హేయముకాదు.

ఆ. నాకు మేలు గోరు నాభక్తుఁ డగువాఁడు

భక్తజనుల కేన పరచుగతియు

భక్తుఁ డెందు జనినఁ బఱుతెంతు వెనువెంట

గోవువెంటఁదగులు గోడెభంగి.

59

టీ. నాభక్తుడగువాఁడు = నాయందుభక్తియుంచువాఁడు, నాకుమేలు గోరును = నాకేమేలుగోరుచుండును. భక్తజనులకుకే = నాయందు భక్తియుంచి నవారికి, ఏనుఁజేనే, పరచుగతియకే = గొప్పజీవనోపాయము, భక్తుఁ డెందుఁ జనినకే = నాభక్తుఁ డెచ్చటఁబోయినను, వెనువెంటకే = ఆభక్తునివెంటబడియే, గోవువెంటకే = ఆవువెంటబడి, తగులుగోడెభంగికే = పోవునట్టి వృషభమువలె, పఱుతెంతును = పోవుదును.

తా. ఓదూర్వాసుడా! నామనస్సు నాభక్తుల యధీనముకాన వారి క్షణహితమో యదీయే నాకును హితముగానివారినివిడిచి నాకనియొకహితము లేదు. కాబట్టి నామేల్లన్నియువారేయరయ్యుచుందురు. ఇంతియకాక వారు తమజీవనార్థము నన్నుఁడప్ప నింకొక్కని నాశ్రయింపరు. కాన నేనే వారి జీవనమునెఱవేర్చి వారిప్రీతికిఁ బాత్రుఁడనగుదును. ఇట్లు వారు నాకేమేలు కోరుచుండుటచేతను నన్నే యాశ్రయించుటంబట్టియు నీరెండుకారణముల చేతనాకు వారు పరమప్రియులు. దానంజేసి నారచచ్చటఁ బోయినను నావు వెంటడిపోవు నాఁబోతునలె వారివెంటడియే నేనును బోవుచుందును.

వ. అదియునుంగాక.

40

టీ. అదియునుంగాక = అంతమాత్రమేకాక.

అన. “భక్తజనులైనపరమగతి” యనుదానిని వివరించుచు, నా హేతువుచేతనే యట్టివారల నేను విడువఁజాల ననుచున్నాఁడు. —

అతనువునుచువువిడిచి తనయులఁ జట్టాల

నాలివిడిచి సంపదాలి విడిచి

నన్నకాని యన్య మెన్నఁడు నెఱుంగని

వారి విడువ నెట్టి వారి నైన.

41

టీ. తనువు = శరీరమును, మనువు = ప్రాణమును, విడిచి (ఇవిసంసారము, నకు హేతువులేకాని నేఱుకావని విమర్శించి). యివి రక్షణోపాయములని యెడి బుద్ధినినదలి; తనయులును = కుమారులను, ఆలిని = భార్యను, చుట్టాలను విడిచి, నన్నుకా అ కాని = నేనేతిప్ప, అన్యము = మఱొకవస్తువును, ఎన్నఁడును ఏకాలమున నైనను, ఎఱుంగనివారిని = (తమజీవనోపాయములని) తెలిసికొన కయ్యేయున్న నాభక్తులను, ఎట్టివారినైనను = ఎంతతక్కువదశలోనున్నవారి నైనను విడువను.

తా. మఱియు నాభక్తులు తమజీవనోపాయ మేదని పర్యాయించి తమదాతృత్వాదులందఱుఁ దమకు సంసారహేతువులేకాని తారణకారణముకారని విమర్శపూర్వకముగా నిశ్చయించి వారినందఱును వదలి నన్నొ

క్కునినే జీవనోపాయముగా భజించియున్నారు. కాన నిట్టివాస్తవాంశ మెట్టిగి నన్నే నమ్మియున్న నాభక్తు లెంతకుష్టవారుగానున్నను నేనునదలను. అట్టివారిని ద్రోసిభుచ్చుట నాకు నష్టకపుద్రోహముకాదా? కాన నాభక్తుని ననుమానపడదిన నిన్ను వాని యనుమతిలేక రక్షించితినేని నాభక్తుని నేను నదలినట్లుగును. అట్టికార్యము నాకు వీలుపడదు.

క. పంచేంద్రియముల తెరువుల

పంచించి నుచంబులందు వరమతులు ప్రతి

ష్ఠించినహేంతరు నన్నును

మంచిపతిం బుణ్యసతులు మరగించుక్రియన్.

42

టీ. పరమతులు=గోష్ఠానముగల భక్తులు, పంచేంద్రియముల తెరువుల=పంచేంద్రియములమార్గములను, పంచించి=మోసపుచ్చి (పంచేంద్రియములమార్గముగాఁబోయి యనుభవింపనిలసి నశి బ్దాదులననుభవింపక), పుణ్యసతులు=పతిని తలు, మంచిపతి=సద్గుణవంతుఁడైన తమభర్తను, మరగించుక్రియన్=తమపైననే యాశయుంచునట్లుచేయువిధమున, నన్నును, మనంబులందు, ప్రతిష్ఠించి వహింతురు=దృఢముగా నిల్చుకొనియుండురు. (నన్నుదమ కధినపటుచుకొందురు భావము.

తా. పతివ్రతలు తమసౌఖ్యమును బాటింపక తమభర్తయందు నిరవధికమైన ప్రేమయుంచి యతని శుశ్రూషచేయుచు నతనిని ధమయధీనపఱుచుకొనునట్లు, యుక్తాయుక్తవివేకముగలనాభక్తులు శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములనెడి విషయాంతరములజోలికఁ బోక నన్నే ప్రేమతోడ ననుమనస్సున దృఢముగా ధ్యానించుచుఁ దమపశపఱుచుకొందురు.

క. సాధులహృదయము నాయది

సాధులహృదయంబు నేను జగముల నెల్లఁ

సాధుల నేన యెఱుంగుదు

సాధు లెఱుంగుదురు నాదుచరితము విప్రా.

43

టీ. విప్రా=పరమార్వాసుడా! నాయది=నాడైన, హృదయంబు= మనస్సు, సాధులు=సత్పురుషులు (అగుదురు) నేను. సాధులహృదయంబు= సత్పురుషులమనస్సు (అగుదును). జగములనెల్లఁ=సమస్తలోకములందును, నేను, సాధులనే యెఱుంగుదును=సాధులను దప్ప వేటొకరిని ప్రియముగా నెఱుఁగను. సాధులు, నాచరితము = నాకథను, ఎఱుఁగుదురు=ప్రియముగా నెఱుఁగుదురు.

తా. నాధ్వులగు సత్పురుషులు నాహృదయముప్రకారము నడుచుకొందురు. నేనును వారియొద్దప్రకారము నడుచుకొందును. సత్పురుషులకు నాచరితముతప్ప నింకొకటి ప్రియముగాదు. నాకు వారుదప్ప నితరులు ప్రియులుగారు. ఇట్లు మేమెఱుఁగొక్కరిమననుప్రకారము నడచుకొనుటచేతను, బరస్పరము ప్రియులై యుండుటచేతను నాధ్వులను గాదని వేటొక్కరికి నేను సహాయపడను. కాన నంబరీషునిసమృత్తిలేక నేను నిన్ను రక్షింపను.

తే. ధారుణీసురులకుఁ దపము విద్యయురెండు

ముక్తిచేయుచుండు ముదముతోడ

దుర్వినీతులైనదుర్జనులకు మీకు

నివియుఁ గీడు గాక యేలయుండు.

44

టీ. ధారుణీసురులకుఁ=మంచిబ్రాహ్మణులకు, తపము=తపస్సు, విద్యయును=చదువును (ఈ) రెండును, ముదముతోడఁ=సంతోషముతో, ముక్తిచేయుచుండును=మోక్షమును గలిగించుచుండును. దుర్వినీతులైన=తలబిరుసుఁడనము కలవారైన, దుర్జనులకుఁ=దుర్మార్గులకు, మీకుఁ = మీవాంటివారికి, ఇవియుఁ=తపస్సు విద్యయును రెండును, కీడుగాక = దుఃఖకరములుగాక, ఏలయుండును. (తప్పక దుఃఖకరములే యగును).

తా. పరమార్వాసుడా! సన్మార్గులైన బ్రాహ్మణులు చదువుకొని తపస్సుచేసి మోక్షముపొందవచ్చునుగాని మీవాంటి తలబిరుసులైనవఁ రెంత చదువుకొన్నను దపస్సుచేసినను మఱింతిదురహంకారముగలిగి చేయరాని

కాశ్యములుచేసి కీడేపాంశుమందురుగాని మేలుపాండనేలేదు. కాన నీయం
దున్న తపోవిద్యలకై యపాంకారపదము.

క. నాతేజము సాధులలో

నాతత మైయుండువారి సలఁచుజనులకుఁ

హేతిక్రియ భీతినిచ్చుచు

జేతోమోదంబు చెఱచు సిద్ధము నుమ్మి.

45

టీ. నాతేజము=నాశక్తి, సాధులలోఁ=సత్పురుషులయందు, అత
తమై=విస్తారమై, ఉండును. (అది) వారిని=సాధులను, అలఁచుజనులకుఁ=
పీడించుజనులకు, హేతిక్రియఁ=చక్రాయుధమువలె, భీతినిచ్చుచు = భయ
మును గలిగించును. చేతః మోదంబు = మనస్సంతోషమును, చెఱచును.
(ఈకార్యము), సిద్ధమునుమ్మి=తప్పక కలుగును.

తా. నాభక్తులయందు నాశక్తి పెరియుచుండును. వారి కెఱరైనను
గీడుచేసిలేని యాశక్తి చక్రాయుధమువలె మండుచు నాసాధు విరోధులను
వెంబడించి బాధించును. దానంజేసి యావిరోధులు సంతోష ముడిగి భయ
పడుచుండురు. ఇది తప్పదు.

క. అదె పో బ్రాహ్మణ నీకును

సదయుఁడు నాభాగసుతుఁడు జనవినుతగుణా

స్పదుఁ డిచ్చు నభయమాతని

మది సంతసపఱిచి వేఁడుమా శరణంబున్.

46

టీ. బ్రాహ్మణ=నేనే గొప్పబ్రాహ్మణుడన్నగర్వముగల యో దూర్వా
సుఁడా! సదయుఁడు=దయగలవాఁడు, జన... ఆస్పదుఁడు-జనవినుతే=జను
లచే గొనియాడబడిన, గుణ ఆస్పదుఁడు=గుణములు గలవాఁడు (అగు),
నాభాగసుతుఁడు = నాభాగునికుమారుఁడు (అంబరీషుఁడు), నీకును = నీ
యంతటిసాక్షాద్విగోధికిని, అభయ మిచ్చును=భయములేకుండఁ జేయును.
అదె=అదిగో, నున్నాఁడు, పో = పోయి. మదిఁ = (అతని) మనస్సును,

సంతసపటిచి=సంతోషపడునట్లుచేసి, అతనిని=ఆయంబరీషుని, శరణంబుకొ= రక్షకునిగా, వేడుమా=ప్రార్థింపుమా.

తా. ఓమూర్వాసుడా! యీ యాభిజాత్యాహంకారము ఎదులుము. అదిగో నంబరీషుడు డున్నాడు. అతడు నీవలె నహంకారికాడు సద్గుణవంతుడు మిక్కిలి దయాళువు. అతడే నిన్ను గాపాడవలెను. కాన నతని పాదములపై బడుము. అతని కపకారముచేసి మరల నతని నేనెట్లువేడుదునని యెంచుము. నీవు శరణు జొచ్చితివేని యతఁ డాయపకారమును బాటింపక నీ భయము దీర్చి రక్షింపును. కాన నతనిపాదములపైబడి యతనిని సంతోషపటిచి వేడుకొనుము.

మ. అని శ్రీనల్లభుఁ డానతిచ్చినమహో ద్యచ్ఛక్రకీలావళీ
జనితాయానుఁడునిర్వికానుఁడుదిశాస్వాంతండుదుర్వాసుఁడ
ల్లననేతెంచి సుభక్తఁ గాంచెఁ గరుణాలావణ్య వేషు నివ్విదో
షు నయోదారమనీషు మంజుమితభాషున్నంబరీషు న్వేసక.

టీ. అని=ఇట్లు, శ్రీనల్లభుఁడు=లక్ష్మీజనికి భర్తయైన శ్రీవిష్ణుమూర్తి, ఆనతిచ్చినకొ=ఆహ్వానింపఁగా, మహత్...ఆయాసుఁడు-మహత్ ఉద్యత్= మిక్కిలివిజృంభించుచున్న, చక్ర=చక్రాయుధముయొక్క, కీలా=మంటల యొక్క, ఆవళీ=సమూహముచేత, జనిత=కలిగింపబడిన, ఆయాసుఁడు= శ్రమముకలవాఁడు (కనుకనే) నిర్వికానుఁడు=కళతస్సినవాఁడు, ఉదితశ్వాసుండు=నిట్టూర్పువిడుచుచున్నవాఁడును, (అగు) దూర్వాసుఁడు అన్యకొ= తిన్నఁగా, ఏతెంచి=విష్ణుమూర్తి సన్నిధానమునుండివచ్చి, విదోషుకొ=అహంకారాదిదోషములు లేనివానిని, కరుణా లావణ్య వేషుకొ=దయచేతరమణీయమైనయాకారముకలవానిని, నయ ఉదార మనీషుకొ=న్యాయముచేతగంభీరమైన బుద్ధికలవానిని, మంజు మిత భాషుకొ=ఇంపుగాను మితముగాను మాటలాడువానిని, అంబరీషుకొ, వెసకొ శీఘ్రముగా, సుభక్తొకొ=చక్కని శక్తితో, కాంచెకొ.

తా. ఇట్లు లక్ష్మీదేవి పురుషాకారముచేత శ్రీవిష్ణుమూర్తి చక్కని యుపాయమును బెల్లెను అదివిని దూర్వాసుఁడు, చక్రాయుధము మండుచుఁ బైపడి తన్నుఁ బటుచుబాధలను తాళలేక ముఖముకళతగ్గి పెద్దనిట్టూర్పు పుచ్చుచువిరోధిని శరణొందవలసి వచ్చెఁగదాయని సిగ్గుచేఁ దిన్నగాఁబోయి మిగులభక్తితో నంబరీషుని దవ్వసముచేసికొనెను. అంబరీషుఁడు మిక్కిలి దయాశుభు. అతని యాకారముననే యాదయ స్వప్నపడుచుండును. అతని బుద్ధి మిగులగంభీరమైనది. న్యాయమార్గముదప్పదు. అతనివాక్కు మృదువైనది. మిత్రమైనది. ఇన్నిగుణములున్నను రసం తేనియు నహంకారపడఁడు.

వ్యాకరణాంశము. - “మంజుమతేభాషు న్నంబరీషుఁ” అనెడిచోట ద్రుతమునకచ్చు పరమగునపుడు ద్విత్యమువచ్చియున్నది. ఇట్లే “అన్నిష్ట సఖిఁ జూచియున్నదాని” వని భారతమున నన్నయభట్టారకుని ప్రయోగముకలదు. “సర్వాంగుని న్ననుభూతా ప్రతిమ...” అని యు త్తిరహరివంశము (౬-వ ఆ.) ఇట్టి ప్రయోగములు పెక్కులుగలవు. ఇట్లున్నచు నన్నయభట్టారకుఁ డాంధ్ర కబ్బరితామణియందు “లక్ష్మణుఁడే నాచి ద్రుతస్య” ద్రుతమున కచ్చు పరమగునపుడు లోపసంక్షేపములు రావని నిషేధించుట ప్రయోగవైరళ్య సూచనార్థమని యెఱుంగునది. ఈ శంశము ప్రాధవ్యాకరణము సంధి పరిచ్ఛేదము మూడవ సూత్రమునఁ చూడుఁడు.

వ. కని దుగ్ధితుండై మహీవల్లభుపాదంబులు వట్టి విడువకున్న నాన రేంద్రచంద్రుండు చరణస్పర్శనంబునకు నోడుచుఁ గరుణారసభరితహృదయుం డై హరిచక్రంబు హృదయంబున నిట్టిని స్తుతియించె.

48

టీ. కని=చూచి, దుగ్ధితుండై = దుగ్ధిపడినవాడై, మహీవల్లభు పాదంబులు పట్టి=అంబరీషమహారాజుపాదంబులుపట్టుకొని, విడువకున్న= విడిచిలేనకుండగా, ఆరాజచంద్రుఁడు = రాజోత్తముఁడైన యాంబరీషుఁడు, చరణస్పర్శనంబునకు= (బ్రాహ్మణుఁడు) తనపాదములుతాఁకుటకు, ఓడుచు=భయపడుచు, కరుణారస భరితహృదయుండు=దయారసముచే

సంజినమనస్సు కలవాడై, హరిదక్రంబును=విష్ణుమూర్తిచక్రాయుధమును,
హృదయంబునకా = తనమనస్సుననే, ఇట్లని = పైజెప్పబోవురీతిగా,
స్తుతియించెకా=పాగడెను.

తా ఇట్టిసద్గుణశాలియగు నంబరీషునిగాంచి మార్వాసుడు దుసిఖ
ముతాశలేక యతివిపాదములపైబడి తనకుండెను. అంత నంబరీషమహా
రాజ, బ్రాహ్మణుఁ డిట్లు తనపాదములపైబడుట తనకు మిక్కిలి యపచా
రమని యెంచి భయపడి తోవనే యాతనిపై మిక్కిలి దయాకుపై యతని
బాధతొలఁగుటకై శ్రీచక్రాయుధము నిట్లు పాగడఁదొడగెను.

నీ. నీవపానకుండవు నీవనూర్మ్యుండవు

నీవ చంద్రుండవు నీవజలము

నీవనేలయు నింగి నీవసమీరంబు

నీవ మాత్రేంద్రియనికరములును

నీవ ధర్మంబును నీవ సత్యంబును

నీవ యజ్ఞంబును నీవ ఫలము

నీవ లోకేశులు నీవ సర్వాత్మవు

నీవకాలంబును నీవజగము

తే. నీవ బహుయజ్ఞభోజివి నీవనిత్య

మూల తేజంబు నీకు నే మ్రొక్కువాడ

నీరజాత్ముండు చాలమన్నించునట్టి

శస్త్రముఖ్యునికావవే చాలు మునిని.

49

టి. నీరజాత్ముండు=తామరపూవువంటి కన్నులుగల శ్రీవిష్ణుమూర్తి,
చాలకా=మిక్కిలి, మన్నించునట్టి=ప్రేమించునట్టి, శస్త్రముఖ్యమ=అయుధ
ములలో శ్రేష్ఠమైన యొచక్రమ! నీవు అ=నీవే, పావకుండవు=అగ్నివి.
(నీయంతర్యామియు నగ్నంతర్యామియు శ్రీవిష్ణుమూర్తియొక్కడే కాన
నిన్నుఁ బావకుండనుట.) ఇట్లే పైవి యభేదములన్నియుఁ దెలియునది. నీవ,
నూర్మ్యుండవు, నీవ, చంద్రుండవు, నీవ, జలము, నీవ, నేలయు=భూమియు,

నీవ, నింగి=ఆకాశము, నీవ, సమీరము=వాయువు, నీవ, మాతేంద్రియని కరములును-మాత్రా=(ప్రపంచభూతములకును గారణములైన) పంచతన్మాత్రములును, ఇంద్రియనికరములును=సమనోకం డింద్రియములును, నీవ, ధర్మము = ధర్మమును నిర్వహించువాడవును, నీవ, సత్యంబును = సత్యమును రక్షించువాడవు, నీవ, యజ్ఞంబును = యాగములను నెఱవేర్చువాడవు, నీవ, ఫలము=(ఆయజ్ఞములకు) ఫలముల నిచ్చువాడవు, నీవ, లోకక్షుభులు=లోకపాలకస్వరూపుడవు, నీవ, సర్వాత్మవు=అందఱకును నంతరాత్మవు, నీవ, కాలంబు = కాలస్వరూపుడవు, నీవ, జగము=సమస్తలోక స్వరూపుడవు, నీవ, బహుయజ్ఞభోజివి= అన్ని యజ్ఞముల ఫలములను ననుభవించువాడవు, నీవ, నిత్యమూలతేజంబు=సదాకారణమైయున్న సర్మాత్మ పౌరుషము (జగత్సంహరసంకల్పము), నీకు, నేను, మ్రొక్కువాడను = నమస్కరించెదను. మునిని=మార్వాస మహర్షిని కానిచే=రక్షింపవయ్యా? చాలును= ఇంతవఱకు బాధించినది చాలును.

తా. ఓ చక్రరాజా! నీవు సూర్యాది సకలతేజోరూపుడవు. వృధిపి జలనాయ్యకాశరూపుడవు. కాన పంచభూతస్వరూపుడవు. అంతియ కాక వానికిఁ గారణమైనతన్మాత్రము నీవే. సమస్తేంద్రియములును నీవే. యజ్ఞములను నిర్వహించువాడవు నీవే. యజ్ఞారాధ్యుండవును నీవే యజ్ఞములచేసి యనుభవింపఁపఱచిన ఫలములును నీవే. లోకములను గాలములను లోకేశులును నీవే. సర్మాత్మవు నీవే. పరమపురుషుని జగత్సంహరణక్రియ నీవే. ఇంతిటివాడైనై యుండి యీశరకాగతుడైన దూర్వాసుని రక్షించి యీధర్మము కట్టుకొనవయ్యా ఇంతియ కాక, నీవు శ్రీవిష్ణుమూర్తికిఁ బ్రియుడవు. ఆయనయిష్టము నెఱవేర్చువాడవు. మానంటిభక్తుల కేది ప్రియమో యదియే యాయనకు ప్రియము. నీకును ననేగదా ప్రియము! కాన నాకుఁ బ్రియమై తన్మూలమున శ్రీవిష్ణుమూర్తిని ప్రియమైన యీ బ్రాహ్మణరక్షణమును కేయవయ్యా! ఇంక నీతని బాధింపకుమయ్యా! స్థూలవృధివియొక్క నూత్నైష్ఠ్య వృధివీతన్మాత్ర యనఁబడును. ఇట్లే జలతన్మాత్ర తేజస్తన్మాత్ర వాయుతన్మాత్ర ఆకాశతన్మాత్ర యని యేదుతన్మాత్రములనని వేదాంతము

లందుఁ బ్రసిద్ధము. త్వక్కు, చక్షుస్సు, శ్రోత్రము, జిహ్వ, ఘ్రాణము అని యైదు జ్ఞానేంద్రియములు. వాక్కు, పాణి, పాదము, వాయువు, మాత్రద్వారముని యైదు కర్తేంద్రియములు. మన స్పర్శియింద్రియములకును బ్రాణము కాఁగాఁ బదునొకం డింద్రియములు.

మ. హరిచే నీవు విస్మయమై చనఁగ మున్నానించి నీధారలన్
ధరణిన్వారిలుటనిక్కముంచుమునుపే దైవేంద్రమధ్యంబు
లో, శరము ల్పాదములున్ భుజాయుగళముల్ ఛేదిల్ల నం
గంబులు, న్నొరలుం బ్రాణసమీరముల్ గదలునీయుద్ధంబు
లం జక్రమా. 50

టీ. చక్రమా! నీయుద్ధములన్=విన్నాయుధముగాఁ జేసికొని విష్ణు మూర్తి రాక్షసులతోఁజేయు యుద్ధములందు, హరిచేన్=శ్రీవిష్ణుమూర్తి చేత, నీవు విస్మయమై=ప్రయోగింపఁబడి, చనఁగన్=(కత్తువులపై) పోవు నపుడు, మున్ను=పూర్వమే, ఆలించి=(రాక్షసులు నీరాకను) విని.(తాము) ధరణిన్=భుమిపై, న్నాలుట=పడుబ, నిక్కము=చిజము, అందున్=అని తెలఁచుచు, మునుపే=నీవు వారిపైఁబడక పూర్వమే, దైవేంద్ర మధ్యంబు లోన్=రాక్షససేనలో, శరముల్=తెలులు, పాదములు=కాళ్లు, భుజాయుగళముల్=చెండుభుజములు, ఛేదిల్లన్=చునిఁగిపడఁగా, అంగంబుల్=శరీరములు, ఒరలున్=దిగునఁబడును. ప్రాణసమీరముల్=ప్రాణాయామవులు, గదలును=వెడలిపోవును.

తా. ఓ చక్రరాజా ! విష్ణుమూర్తి రాక్షసులతో యుద్ధము చేయు నపుడు నిన్ను వారిపైఁ బ్రయోగించును రాక్షసులు. నీకత్తిని బూర్వము నుండియే బాగుగాఁ జెలిసినవారు. కాన నీవు ఎచ్చుచున్నాడనని విన్ను తోడనే నీచేఁ దాము చచ్చుట నిశ్చయమని యెంచి ధయతిశయముచేఁ దమసర్వావయవములును వితీగి దేహము క్రిందఁబడిపోఁగాఁదమకుఁదామే ప్రాణములు వెడలిపోవునట్లుందురు.

ఆ. కలఁగి నిద్రపోవఁ గలలోనవచ్చిన
 నిన్నుఁజూచి దీర్ఘనిద్రవోదు
 రసురవరులు శయ్యలందున్నసతులు ప్ర
 భాతమందులేచి పలవరింప.

51

టీ. అసురవరులు=గొప్పరాక్షసులు, నిద్రవోవ=నిద్రించునపుడు, కలలోన=స్వప్నమునందు, నిన్నుఁజూచి = నిన్నుఁజూచినట్లు కలఁగని, కలఁగి=భయపడి, శయ్యలందు=తమ పడుకలలోనే, ఉన్నసతులు = పరుండియున్న తమభార్యలు, ప్రభాతమందు=వేకువ, లేచి=మేల్కొని, పలవరింప=వీక్షునట్లు, దీర్ఘనిద్రవోదు=చత్తురు.

తా. ఓ చక్రరాజా! నీశత్రులైన రాక్షసులు రాత్రి నిద్రపోవు నపుడు నిన్నుఁ గలలోఁ గాంచిరని తోడనే యడలిచెత్తురు. వారిభార్యలు వారితోడనే పరుండియున్నను నాసంగతి తెలియక యుదయముదాఁక నిద్ర పోయి వేకువలేచి తమభర్తలపాటునుజూచి మిక్కిలి దుఃఖముతో నేడ్వ నారంభింతురు.

ఉ. చీకటి వాపుచు వెలుఁగు నేయుచు సజ్జనకోటి నెల్లన
 శ్రీకులఁజేయునీరుచులు చెల్వగ ధర్మసమేతలై నినున్
 వాకుననిట్టిఁడట్టిఁడని వర్ణన నేయ విధాతనేరఁ డ
 స్తోకము నీమహామహిమదోష నివారి పరాపరాద్యమే.

టీ. నీరుచులు=నీకాంతులు, ధర్మసమేతలై=ధర్మములతోఁగూడినవై (సకలధర్మములను నిర్వహించునవి కాన ధర్మముతోఁ గూడినవనుట) చీకటి = అజ్ఞానాంధకారమును, వాపుచు=పోఁగొట్టుచు, వెలుఁగు = చక్కని జ్ఞానమును, చేయుచు=కలిగించుచు (నూర్యకాంతి మొదలగునవి చీకటిని బోఁగొట్టి వెలుతురు నిచ్చునట్లు నీకాంతులు భక్తుల యజ్ఞానమనెడి చీకటినిబోఁగొట్టి జ్ఞానమనెడవెలుతురును గలుగఁ జేయుచున్నదనిభావము.) సజ్జనకోటి నెల్లన్=సత్పురుషసమూహమునంతను, చెల్వగ = బాగుగా, సశ్రీకుల = సత్కీర్తి కలవారిని (గా), సంపదకలవారినిగా చేయును.

విధాత=బ్రహ్మదేవుడుగూడ, నిన్ను, ఇట్టి=ఇట్టిగుణాదులుకలవాడు, అట్టి=అంతటిగుణాదులు కలవాడు, అని, వాకుని=మాటలచే, ఎల్లవ సేయసేరడు=చెప్పలేడు. (కాబట్టి) నీమహామహిమ=నీగొప్పప్రభావము అస్తోకము=ఆపరిమితిమైనది. దోషనివారి = ఆశ్రితుల తప్పులను బోగొట్టు నది. పరాపరాద్యమే=లోకములోని యుత్కృష్టవస్తువులకును నపకృష్టవస్తువులకును మూలకారణమైనది.

తా. ఓచక్రరాజా! నీజ్వాలలు సకలధర్మములను బాలించునవిగా నఁ దప్పుధ్యానించెడిసత్పురుషుల యజ్ఞానమును బోగొట్టి సుజ్ఞానములనిచ్చి సత్కీర్తిని గలిగించును. మఱియు వారికి విశేషముగా నిహారసంపదలఁ గలిగించును. నీప్రభావము ప్రపంచములోనిస్వవిగ్ధ పదార్థములకును గారణమైనది. మఱియు నది నీయాశ్రితులపాపములను హరించి సర్వోత్కృష్టమైనది. కానబ్రహ్మదేవుడుగూడ నిన్ను నింతవాడంతవాడని కొలఁదిఁగాఁ జెప్పలేడు.

ఆ. కమలలోచనుండు ఖలులశిక్షింపంగఁ

బాలుసేయ నీవు పాలుపడితి

వై ననింకజాలు నాపన్నుఁ డై యున్న

తపసిఁగావు మీవు ధర్మవృత్తి.

46

టీ. కమలలోచనుండు = తామరపూవులవంటి కన్నులుగల శ్రీవిష్ణు మూర్తి, ఖలులక=దుర్మార్గులను, శిక్షింపంగఁ = దండించుటకు, పాలుచేయక=అజ్ఞాపింపఁగా, నీవు, పాలుపడితివి=పూనుకొంటివి, ఐనను=ఖలుల శిక్షింపఁబూనుకొన్నను, ఇంకక=ఇంకమీఁదట (ఈదుర్మార్గునుని శిక్షించుట.)చాలును. (ఏలయన)ఆపన్నుఁడై=ఆపదచెందినవాడై, ఉన్నతపసిక=ఉన్నట్టి యీటుపిని, ధర్మవృత్తిక = శరణాగతరక్షణమనెడి ధర్మమునాచరించువాడనగుటచేత, ఈవు=నీవు, కావుము=రక్షింపుము.

తా. ఓచక్రరాజా! శ్రీవిష్ణుమూర్తి దుర్మార్గులను శిక్షించునట్లు నీకాజ్ఞాపింపఁగా నీవెందులకుఁ బూనికొనియున్నాడవు. కాని యీబ్రాహ్మణుఁడు

మందు తెలియక దుర్భారముచేసినను నిపు డాపదలో మునిగియున్నాఁడు. నీవన్ననో శరణాగతులను రక్షించువాఁడవు. కాన గతిలేని యీ బ్రాహ్మణుని రక్షింపవలయు.

వ. అని వినుతించి కేలుఁదమ్మిదోయి నొసటఁ బొసఁగించి యిట్లనియె. 54

టీ. అని, వినుతించి=స్తోత్రముచేసి, కేలు దమ్మిదోయి=తామరపూలంతి తన రెండుచేతులను, నొసట=సొసలియందు, పొసఁగించి=చక్కఁగఁజేర్చి, ఇట్లు, అనియె.

తా. అంబరీషుఁ డిట్లు స్తోత్రముచేసి మరల నమస్కరించుమఁ జక్రయుధముతో నిట్లు విన్నవించుకొనుచున్నాఁడు.

అ. ఏ నమస్కరింతు నింద్ర శాత్రునధూమ
కేతువునకు ధర్మసేతువునకు
విమలరూపమునకు విశ్వగోపమునకుఁ
జక్రమునకు గుప్త శక్రమునకు. 55

టీ. ఇంద్ర...కేతువునకు=ఇంద్రశాత్రుని = ఇంద్రునికి శత్రువులైనరాక్షసులకు, ధూమకేతువునకు=ధూమకేతువనెడి నత్త.త్రమువలె బాధనుగలిగించుదానికి, ధర్మసేతువునకు = ధర్మమర్యాదను స్థాపించుదానికి, విమలరూపమునకు=నిర్మలమైన (ప్రకాశించెడి) యాకారము కలదానికి, విశ్వగోపమునకు = లోకములను రక్షించుదానికి, గుప్తశక్రమునకు = ఇంద్రుని రక్షించినదానికి, చక్రమునకు=చక్రాయుధమునకు, ఏమ=నేను, నమస్కరింతును.

తా. ఓచక్రరాజా! నీవు జ్వలించుచున్న యాకారముతోవచ్చి సకల రాక్షసులనుసంహరించి ఇంద్రుని రక్షించి సకలధర్మములను దమతమ మర్యాదలందు నిలిపి సకలలోకములను రక్షించినమహాత్ముఁడవు. నీమహత్త్వము నిర్ణీంప నాకు సాధ్యపడదు. కాన నమస్కారముమాత్రము చేసెదను.

వ. అని మఱియు నిట్లనియె.

56

టీ. అని=ఇట్లు విన్నవించి, మఱియున్=ఇంకను, ఇట్లనియె.

ఆ. విహితధర్మమందు విహరింతునేనియు

నిష్ప్రమేన ద్రవ్యమిత్తునేని

ధరణిసురుఁడు మాకు దైవతం బగునేని

విప్రునకు శుభంబు వెలయుఁగాక.

57

టీ. విహితధర్మమంగున్ = శాస్త్రమంగు విధించియున్నధర్మమంగు (వర్ణాశ్రమాచారములందు), విహరింతునేనియన్=ఆనాయాసముగా నున్న యెడలను, ఇప్సమైన=యాచకులకుఁ బ్రియమైన, ద్రవ్యము=ధనమును, ఇత్తునేని=ఇచ్చియున్నయెడలను, (ఇప్సము=యాగము, వినసు = చేసియున్నను, ద్రవ్యమిత్తునేని=దానముచేసియున్నను, అనికొందఱర్థము చెప్పుదురు. ధరణి సురుఁడు=బ్రాహ్మణుఁడు, మాకు, దైవతంబు=దేవుఁడుగా, అగునేని, విప్రునకున్=మూర్ఖునికి, శుభంబు=మేలు, వెలయుఁగాక=కలుగనీ.

తా. ఇట్లంబరీభుఁడు సుదర్శనుని ప్రార్థించి ఇంకఁ దనసుకృతముచేత నైనను దూర్వాసుని రక్షింపవెంచి మరలనిట్లనియె. నేను వర్ణాశ్రమాచారములను జక్కఁగా ననుష్ఠించియున్నయెడలను, శ్రోతస్సార్థకర్మములను బాగుగా నాచరించియున్నయెడలను, బ్రాహ్మణుఁడే దైవమని నమ్మియున్నయెడలను నాపుణ్యమంతటిచేతను నిదూర్వాసుఁడు సురక్షితుం డై యుండుఁగాక.

క. అఖిలగుణాశ్రయఁ డగుహరి

సుఖయై నాకొలుపువలనఁ జొక్కెడినేనిక

నిఖిలాత్మమయుం డగుటకు

సుఖమందుంగాక భూమిసురుఁ డివ్వేళన్.

58

టీ. అఖిలగుణాశ్రయఁడు = సకలకల్యాణగుణములను గలవాఁడు, ఆగుహరి=ఆననట్టివిష్ణుమూర్తి, నాకొలుపువలన్=నాసేవనల్లి, సుఖయై=సంతోషుడై, చొక్కెడినేనిక = మైమఱచియున్నయెడల, నిఖిల ఆత్మమ యుండు అగుటకున్ = శ్రీవిష్ణుమూర్తి సకలవస్తువులకు నంతరాత్మయై

యుండుటకు (అనుకూలముగా), ఇవ్వేళకొనేడు, భూమిసురుడు = దూర్వాసుడు, సుఖమందుకొగాక = సౌఖ్యపడసి

తా. సకలకల్యాణగుణపరిపూర్ణుఁడగు శ్రీమన్నారాయణుఁడు నాచేసేడిసేవకై మిగులసంతోషించి నాపై నధికప్రేమ నుంచెయుండెనేని యిప్పుటి యాదూర్వాసుని బాధను దాను సర్వాంతరాత్త యగుటచేఁ జిక్కఁగా నెఱింగినవాఁడు గాన నాపైనిప్రేమను నీయుపిప్రేమంచి నాకై యాతనిఁ గాపాడుఁగాక.

వ. అని యివ్వీధంబునం బొగడువుడమితోనివలన మన్నించి తపసికి దాహంబు నొందింపక రక్కసులగొంగచక్రంబు తిరిగి చనియె. అంత దూర్వాసుండు శాంతింబొందిమెల్లనిమాటల నారాజుం దీవించి యిట్లనియె.

టీ. అని = చెప్పి, ఇవ్వీధంబునకొ = ఈ ప్రకారముగా, బొగడు = స్తోత్రముచేయునట్టి, వుడమితోనివలనకొ = అంబరీషమహారాజు నిమిత్తమై, మన్నించి = (ఆబ్రహ్మణుని) తీమించి, తపసికి = దూర్వాసునికి, దాహంబును = తౌషమను, ఒందింపక = కలిగింపక, రక్కసులగొంగచక్రంబు = రాక్షసవిరోధియైన శ్రీవిష్ణుమూర్తిచక్రాయుధము, తిరిగి చనియెకొ = మరలిపోయెను. అంతకొ = పిమ్మట, దూర్వాసుండు, శాంతింబొంది = నెప్పుడినొంది, మెల్లనిమాటలకొ = మృదూస్తులతో, ఆరాజుకొ = ఆయంబరీషుని, దీవించి = ఆశీర్వదించి, ఇట్లనియె.

తా. అని యంబరీషుఁడు స్తోత్రముచేయఁగాఁ జక్రరాజుండులకు మెచ్చి దూర్వాసునిఁ దపింపక తిరిగి శ్రీవిష్ణుమూర్తిసన్నిధానంబునకుం జనియె. అంత దూర్వాసుఁడు నెప్పుడిచెంది యంబరీషు నాశీర్వదించి యతనితో నిట్లు పుంకఁ దొడఁగెను.

మ. నరనాథోత్తమ మేలుచేసితికదా నాతప్పు మన్నించి శ్రీహరిపాదాబ్జములింతమట్టుఁగొలుతేయాశ్చర్యమా నెన్నుచో

నరుడండ్రేనినుబోటిసాధులకుఁదానైయిచ్చుటల్ గాచుటల్
సారిదిక్ నైజగుణంబులై సరస వచ్చుంగాదె మిత్రాకృతిన్.

టీ నరనాథ=ఉత్తమరాజశ్రేష్ఠుఁడా (అంబరీషుఁడా)! నాతప్ప= నాయపచారమును, మన్నించి=తుమించి, మేలు=ప్రాణరక్షణమనెడి మేలును, చేసితికదా=చేసితివికదా, శ్రీహరిపాద అబ్జములు = శ్రీవిష్ణుమూర్తి యొక్క తానురపూవులవంటి పాదములను, ఇంతమట్టు=ఇంతబాగుగా, కొలుతె=కొలిచి యున్నాడవా! ఆశ్చర్యమాను=నీకార్యమాశ్చర్యముగా నున్నది. ఎన్నువోక = బోగుగ నాలోచింపగా (నిన్ను), నరుడండ్రే = మనుష్య మాత్ముడని చెప్పురూ! నినుబోటిసాధులకు=నీవంటి సత్పురుషులకు, ఇచ్చుటల్=సుకృతమునైన నిచ్చుటలును, గాచుటల్=ప్రాణములను రక్షించుటలును, తానై=స్వయముగనే, (మీరపేక్షింపకయే) సారిదిక్=క్రమముగా, నైజగుణంబులై=స్వాభావికగుణములై, మిత్రాకృతిక్=స్నేహితులవలె, సరనక్=దగ్గఱ, వచ్చుక్ గాదె=తప్పకవచ్చును.

తా. ఓ అంబరీషమహారాజా! శ్రీవిష్ణుమూర్తిపాదములకు నీవెంతో సేవచేసి యున్నాడవు. దానం జేసి కదా యింతకాంతిగలిగి నాతప్పలను మన్నించి నాప్రాణములను రక్షించువాడవైతివి. కాన నీవిష్ణుభక్తి యత్యో శ్చర్యమైనది. నిన్ను సామాన్యమనుజుడని తలంపరాదు. మఱియు మీవంటి మహాత్ములు తమ సుకృతములనైన నిచ్చి యాశ్రితులను గాపాడుదురు. అట్టి గుణములను వారై యపేక్షింపకున్నను నవి తామె వారియెడలఁ జేరి వారిస్వ భావములతో కలిసి మిత్రులవలె వారియొద్ద మెలఁగుచుండును.

ఛందోవిషయము.—

‘నరుడండ్రే నినుబోటి సాధులకుదానై యిచ్చుటల్ గాచుటల్.’

ఈపాదమునందలి యతి యఖండయతి యనఁబడును. సంధిచే అచ్చుతోఁగూడిన హల్లుననును, సంధిచే గాక యచ్చుతోఁగూడిన హల్లునకును యతి మైత్రియుండనేని యదియఖండయతి యనఁబడును ఈయతినిగుఱించి వేములవాడ భీమకవి తన కవిజనాశ్రయమందు లక్ష్యలక్షణరూపముగానొక పద్యము వ్రాసియున్నాఁడు.

“మానుగవిశ్రమాక్షరమంచితమై స్వర మూఁదినం దదీ
యానుగుణాక్షరంబు గొనియైనను శిష్యుఁగవోషు నీక్రియఁ
భానుసహస్రభాసిష్టపభాధిపుఁ డన్నటు లర్థయుక్తమై
పూనినవోనఖండవళి పొల్చున నాదికవి ప్రణీతమై.”

ఇంతియగాక దీనికెలక్ష్యముగా భాస్కరరామాయణమునుండి యొక
పద్యమునుగూడ నుదాహరించయున్నాఁడు.

“అన్నపుతండ్రియట్లు వినమంతియ కాదటమీఁదరాజవే
మన్నఁ గొఱంతలేదు మణిమండన ముఖ్యములైన కానుకల్.”

కూచిమంచి తిమ్మకవి యీయతి కవిత్రయప్రయోగ సిద్ధము కాదనె
నుగాని “మువలీకృతహస్తుఁ, డనునై యేనుండదేవుఁ డతిశయకరుణఁ ”
(భార. ఆను. 374-ప.) ఇత్యాది ప్రయోగములు భారతముననే కన్పడు
చున్నవి. కొందఱు అర్వాచీనులు తిమ్మకవియభిప్రాయము ననుసరించి యాపాత
ములను దిద్దిరి. అదియంతగా సమంజసము కాదని నామతము. వీరినాదమును
జూడ నీయతి ప్రాచీనాంగీకృత మనియు నర్వాచీనకతిపయానంగీకృతమని
యుఁ దోచెడిది.

వ. అదియునుంగాక.

61

టీ. అదియునుంగాక=ఆయంశముమాత్రమే గాక.

మ. ఒకమా పెవ్వనిపేరు కర్ణములలో నొయ్యారమై సోఁకినఁ
నకలాఘంబులు పల్లటిల్లి తొలగున్ సంభ్రాంతితోనట్టిన
త్సుకరున్ మంగళతీర్థపాదు హరి విష్ణుం దేవదేవేశుఁ దా
రకలంకస్థితిఁ గొల్చుభక్తులకు లేదడ్డంబు రాజాగ్రణీ. 62

టీ. రాజాగ్రణీ=రాజశ్రేష్ఠుఁడగు నోయంబరీషుఁడా! ఎవ్వనిపేరు
=ఏవిష్ణుమూర్తి నామధేయమును, కర్ణములలో= (జనుల) చెవులలో, ఒయ్యార
మై=క్రీడారూపమై, ఒకమాటు=ఒకతూటి, సోఁకినఁ=తగిలినను, పకల
అఘంబులు=పాపములెల్లను, పల్లటిల్లి=నశించి, తొలగున్ పోవును. అట్టిసత్
సుకరున్=అటువంటిపవిత్రుని, మంచివారికినులభుని మంగళతీర్థపాదున్=

శుభమైన గంగానదీతీర్థము పాదమునఁ బుట్టినవానిని, హరిఁ=ఆశ్రీతుల
పాపములను హరించెడివానిని, దేవదేవకేశుఁ=సకలదేవతలకునుబూజ్యులైన
బ్రహ్మరుద్రులకును బ్రభువైనవానిని, విష్ణుఁ=శ్రీవిష్ణుమూర్తిని, తారు=తామ్రే,
అకలంకస్థితిఁ = నిమ్మపట్యముతో, సంభ్రాంతితోఁ = సంతోషముతో,
కొల్చుభక్తులకుఁ=నేపచేసెడి భక్తజనులకు, అడ్డంబులేదు = ఏకార్యమును
నిర్విఘ్నముగా జరుగును.

తా. ఓ యంబరీషుడా! శ్రీవిష్ణుమూర్తి నామధేయము నశ్రద్ధగా
విన్నంతనే జనుల పాపమంతయుఁ దొలఁగుచుండ మిక్కిలి భక్తిశ్రద్ధలతో
విన్నవారిని గూర్చి చెప్పనేల? నామధేయముమాట యటుండని. ఆయనయే
తనయాశ్రీతులపాపములను దొలఁగించువాఁడు. ఇంతటిపవిత్రుఁడు కావుననే
యాతనిపాదములనుండి పవిత్రమై శుభకరమైన గంగానది యుద్భవిల్లినది.
ఇతఁడు దేవాదిదేవతలగు బ్రహ్మరుద్రులకుంకూడ నీశ్వరుఁడు. ఇట్టివిష్ణుమూర్తి
సత్పురుషులకే సులభుఁడుగాని యన్యులకుఁ గాదు. ఇతని నిమ్మపట్యులై
ప్రేమతోఁ బూజించువారే సత్పురుషులు. అట్టివారి కేకార్యములు నాతని
దయవల్లనే నిర్విఘ్నముగ నెఱవేఱుచుండును.

మత్త. తప్పలోఁగొని చక్రపావకదాహముంబెడఁబాపితే

నొప్పునొప్పుభవద్దయారసమోనరేశ్వరప్రాణముల్

సెప్పమున్నునువోటు క్రన్తుఁడ జేరెధన్యుఁడనైతి నీ

కెప్పుడుఁ శుభ మేను గోరెద నింకఁ బోయెద భూవరా.

టీ. ఓనరేశ్వర=ఓ యంబరీష మహారాజా! ఏమిచెప్పఁగలను. (నిపు
నాకుఁజేసిన యుపకారమును గుఱించియునిశేషము.) తప్ప=నా యపచారము,
లోఁగొని=క్షమించి, చక్ర పావక దాహముఁ = చక్రాయుధజ్వాలలవలనతా
పమును, బెడఁబాపితవి = పోఁగొట్టితివి. ఔను=నిజము, (నా) ప్రాణముల్,
మున్నును=మొట్టమొదటనే, పోయి=శరీరమువదలిపోయి, క్రన్తుఁ=మరల,
చేరెను=నాశరీరములోఁబెచ్చిచేరెను. (కాన)ధన్యుఁడను=కృతార్థుఁడను, పలిని.
(కాఁబట్టి)నీదయారసము=అందఱకునుభోగ్యమైననీదయ, ఒప్పును ఒప్పును=

మిక్కిలి బాగుగానున్నది. భూవరా = ఓరాజా! ఇంకొక = ఇంకమీఁద, ఎప్పుడు = సర్వకాలములందును, ఏను, నీకు, శుశంబు = మేలునే, కోరెదను. పోయెదను = స్వర్గమునకుఁ బోయెదను.

తా. ఓ అంబరీషమహారాజా! నీవు నాతప్పు మన్నించి యాచక్రసంతోషమునుండి నాకు బాధలేకుండఁ జేసితివి ఇప్పుడుగదా నాకుఁ బోయిన ప్రాణములు తిరిగివచ్చినట్లైనవి. ఇట్లు నాకార్యము నెఱవేర్చిననీదయ నేనే మని పొగడును. నీదయ సర్వోత్కృష్టమైనది. ఇంక నేను నీకెప్పుడైనను మేలే చేయుచుండును. నేనింక స్వర్గమునకుఁ బోయినచ్చెదను.

క. అనిన విని రాజముఖ్యుఁడు

మునిచల్ల భుపాదములకు మ్రొక్కి కడున్

న్నన నేసి యిష్టభోజన

మనువుగఁ బెట్టింపఁ దృప్తుఁ డయ్యె నతండున్.

64

టీ. అనిన = మార్వాసుఁ డిట్లు చెప్పఁగా, విని, రాజముఖ్యుఁడు = అంబరీషుఁడు, మునిచల్ల భుపాదములకు = ఋషిశ్రేష్ఠుఁడైన దూర్వాసునిపాదములకు, మ్రొక్కి = నమస్కరించి, కడున్ = మిక్కిలి, మన్నన, చేరి = గౌరవించి, ఇష్టభోజనము = ఇంపైన యాహారమును, అనువుగ = అనుకూలముగా, పెట్టింపఁ, అతండు = మార్వాసుఁడును, తృప్తుఁడయ్యెను = తనివినొందిన వాఁడయ్యెను.

తా. దూర్వాసు డిట్లు చెప్పఁగా వినియంబరీషుఁ డతనిపాదములపైఁ బడి మ్రొక్కి గౌరవముతోఁ బిలుచుకొనిపోయి మృష్టాన్నమును జక్కఁగాఁ బెట్టించెను. ఆది భుజించి దూర్వాసుఁడు తనివినొందినను.

వ. మఱియు నమ్మునీంద్రుం డిట్లనియె.

65

టీ. మఱియు = ఇంకను, అమ్మునీంద్రుండు = ఆ దూర్వాసుఁడు, ఇట్లనియె = అంబరీషునితో నిట్లు చెప్పెను.

తా. కంటిన్నేటికి నిన్ను నీవచనముల్ కర్ణద్వయింబ్రీతిగా

వింటిన్నన్నముఁగొంటినిగృహమున నేడ్చున్ ఫలంబందెవే

మఁటింబోయెద నీచరిత్రమనుకుల్ మర్త్యుల్ సుఖాసీనులై
మింటన్ మేదిని సన్నుతింపఁగలరీమీఁద న్నరేంద్రాగ్రణీ.

టీ. నరేంద్ర అగ్రణీ = ఓరాజాధిరాజా (అంబరీషు)! నేఁటికిఁ = నేఁడు, నిన్నున్, కంటిని = దర్శనము చేసికొంటిని. నీవచనముల్ = నీమాటలు, కర్ణద్వయిన్ రెండు చెవులతోను, ప్రీతిగా, వింటిని. నీగృహమునన్ = నీయింటియందు, అన్నమును, కొంటిని = భుజించితిని, వేడ్కన్ = సంతోషముతో, ఫలంబు = ప్రాణరక్షణమునెడి ఫలము, అందెన్ = నన్నుఁ బొందెను. (నాకుఁ గలిగెను) నేను, మంటిన్ = బ్రదికితిని, పోయెదను. నీచరిత్రము = నీకథను, అమరుల్ = దేవతలు, మింటన్ = పైలోకములందును, మర్త్యుల్ = మనుష్యులు, మేదినిన్ = భూలోకమందును, సుఖాసీనులై = సుఖముగాఁ గూర్చున్నవారై, ఈమీఁదన్ = ఇఁకనైన, సన్నుతింపఁగలరు = పొగడఁగలరు.

తా. ఓయంబరీషుఁడా! నేఁడు నాకన్నులార నిన్ను దర్శనముచేసి కొంటిని. నీవాకృతములను నేఁడు నాచెవులారవింటిని. నీయింట నేఁడు నాతనివితీర భుజించితిని. నాప్రాణములు నాపదక్లె. మిగుల సంతోషమైనది. నాకార్యములు నెఱవేఱెను. నేనూర్ధ్వలోకమునకుఁ బోవలెను. నాకు నెలవొసంగుము. మనయులుపురకు జరిగినయీచరిత్రమును నిఁకమీఁదట దేవ లోకమునందు దేవతలును భూలోకమునందు మనుజులును నెఱుదిగాఁ గూర్చుండి పొగడుచుందురు.

చ. అనిచెప్పి దూర్వాసుం డంబరీషుని దీవించి కీర్తించిమింటితె
రువున బ్రహ్మలోకంబునకుం జనియె. మునీశ్వరుండుమగుడం
జను వేళకు నొకసంవత్సరంబునిండి వ్రతంబుపరిపూర్ణంబైన.

టీ. అనిచెప్పి = ఇట్లుచెప్పి, దూర్వాసుండు, అంబరీషుని, దీవించి = అశీర్వాదించి, కీర్తించి = పొగడి, మింటితెరువునన్ = ఆకాశమార్గముగా, బ్రహ్మ లోకంబునకున్ = బ్రహ్మయందెడి సత్యలోకమునకు, చనియెను = పోయెను. మునీశ్వరుండు = దూర్వాసుండు, మగుడన్ = తిరిగి (రెండవతూరి), చనువేళ

కు^{న్}=(అంబరీషునింటికి)వచ్చునప్పటికి, ఒక్కసంవత్సరంబు = ఒక్కయేడు,
నిండి=పూర్ణమై, వ్రతంబు=అంబరీషుని ద్వాదశీవ్రతము, పరిపూర్ణంబై
న^{న్}=ముగిసియుండగా.

తా. అని దూర్వాసుఁడంబరీషుని దీవించి పొగడి యాకాశమార్గముగా బ్రహ్మలోకమునకుఁ బోయెను. ఇచ్చట దూర్వాసుఁడు చెంపవత్సారి అంబరీషునింటికి వచ్చునప్పటి కొకసంవత్సరకాలముపట్టినది. అప్పటికే యంబరీషుఁడు ద్వాదశీవ్రతపూర్తియునై యుండెనదా.

ఆ. అవనిసురుఁడు గుడువ నతివవిత్రం బైన

వంటకంబు భూమివరుఁడు గుడిచె

దపసియెగ్గు మాన్ప దానెంతవాఁడను

హరికృపామహత్త్వ మనుచుఁదలఁచి.

68

టీ. అవనిసురుఁడు=దూర్వాసుఁడు, వడువ^{న్} = భుజింపఁగా, అతిపవిత్రంబు=మిక్కిలి పరిశుద్ధము, ఐనవంటకంబు = అయినట్టియన్నమును, భూమివరుఁడు=అంబరీషమహారాజు, వడిచెను=భుజించెను. తపసియెగ్గు=దూర్వాసునికష్టమును, మాన్ప^{న్}=తీర్చుటకు, హరి కృపామహత్త్వము=శ్రీవిష్ణుమూర్తి యనుగ్రహప్రభావమే, (కారణము.) అనుచుఁదలఁచి = ఈరీతిగా నెంచి, తాను, (అంబరీషుఁడు), ఎంతవాఁడు=ఏమాత్రము శక్తిలేనివాఁడు, అను=అనిచెప్పెను.

తా. దూర్వాసుఁడు భుజించి శేషించియున్న యన్నము నంబరీషుఁడుమిగులఁ బవిత్రమనియెంచి భుజించెను. మఱియు దూర్వాసునియందు మలు తానుదీర్ఘలేదనియుఁ బరమకృపాభువైన శ్రీకృష్ణమూర్తిమహత్త్వమేవాని దీర్చెననియు నెంచుచుండెను.

వ. మఱియును.

69

టీ. మఱియును=ఇంకను.

క. హరిఁగొల్చుచుండు వారికిఁ

బరమేష్ఠిపదంబు మొదలు పరభోగంబుల్

నరకసమం బనుతలఁపున

ధరణీ రాజ్యంబుతోడి తగులము మానె.

70

టీ. హరి = శ్రీ విష్ణుమూర్తిని, కొల్చుచుండువారికి = భక్తితో నేన చేయుచుండువారికి, పరమేష్ఠిపదంబు మొదలు = బ్రహ్మపదవి మొదలుగాగల, పరభోగంబుల్ = గొప్పసౌఖ్యస్థానములును, నరకసమంబులు = నరకము పంటివి, అనుతలఁపున = అనెడివివేకముతో, ధరణీ...తగులము = భూలోకరాజ్యముతో దనకున్న సంబంధమును, మానె = వదలెను.

తా. మఱియు సాధారణములు బ్రహ్మపదవి మొదలగువానిని గొప్ప సౌఖ్యకరములైన స్థానములనుగాఁ దలఁతురు గాని విష్ణుభక్తుల కవి నరకము వలె దుఃఖకరములనియెంచి అంబరీషుఁడు రాజ్యసంబంధమును వదలి పెట్టెను

చ. ఇట్లు విరక్తుండై .

71

టీ. విరక్తుండై = వైరాగ్యముగల వాడై .

ఆ. తనకునదృశులైన తనయులరావించి

ధరణిభరము వారిఁ దాల్చుటంచి

కాననంబుసొచ్చెఁ గామాదివిజయుండై

నరవిభుండు హరిననాథుఁ డగుచు.

72

టీ. నరవిభుండు = అంబరీషుఁడు, హరిననాథుఁడు = విష్ణువుతో మాడుకొన్నవాడై, కామ ఆది విజయుండై = కామ శ్రోధాదులైనయరి షడ్వర్గమును జయించినవాడై, తనకునదృశులైన = తనపంటిబలపరాక్రమాదులు కలవారైన, తనయుల = కుమారులను, రావించి = పిలిపించి, వారిని = కుమారులను, ధరణిభరము = రాజ్యభారమును, తొల్పి = ధరించునట్లు, పంచి = ఆహ్వానించి; (తాను) కాననంబును = అరణ్యమును, చొచ్చె = ప్రవేశించెను.

తా. అంబరీషుడు విష్ణువుతోడు గాఁగలవాఁడై యరిష్టద్యస్తములను జయించి విరక్తుఁడాయెను గానఁ దనపుత్రులకు రాజ్య మప్పగించి తానరణ్య మనకుఁ బోయెను.

అన ఈచరిత్రము చదువుటవలని ఫలమును జెప్పమన్నాఁడు.—

క. ఈయంబరీషచరితముఁ

దీయంబున విన్నఁ జదువ ధీసంపన్నుం

డై యుండును భోగపరుం

డై యుండును నరుఁడు పుణ్యఁడై యుండు నృపా. 73

టీ నృపా=ఓ పరీక్షిస్తహారాజా! నరుఁడు=మనుష్యుఁడు, ఈ అంబరీషచరితముఁ, తియ్యంబున=ఇచ్చమతో, విన్నను=వినినను, చదువ=తానై చదివినను, ధీసంపన్నుండై=పరిపూర్ణ బుద్ధిమంతుడై, ఉండును=అగును. భోగపరుడై = మోక్షసౌఖ్యమే ప్రధానముగాఁ గలవాఁడై, ఉండును=అగును. పుణ్యఁడై=పుణ్యముకలవాఁడై, ఉండును=అగును.

తా. మనుష్యులలో నేజాతివాడయ్యును నీయంబరీషచరితమును జదివె నేని దీనిమహత్త్వముచే నతనికి సద్బుద్ధి యతిశయించును. మోక్షసౌఖ్యము నపేక్షించును. తదనుకూలముగఁ బుణ్యము సంపాదించును. అని శుక బ్రహ్మ పరీక్షిస్తహారాజతోఁ జెప్పెను.

అంబరీషోపాఖ్యానము సంపూర్ణము.

ప్రతి 1-3 ద్వి. అ.

మదనగోపాలశతకము, వంకాయలపాటి వేంకటకవి	...	0	2
మహిమానుసోహశతకము, రేమెల రామదాసకవి	...	0	2
మాధవశతకము, అల్లంరాజు రంగశాయికవి	...	0	2
మానసబోధశతకము, సటీక, పానకాలరాయకవి	...	0	3
మాతృశతకము, అప్పాపు మొదలారి	...	0	2
మహిమసురమద్దవిశతకము	...	0	2
ముసుందరాఘవశతకము, జాలూరి లక్ష్మణకవి	...	0	4
యాదగిరింద్రశతకము, తిరువాయిపాటి వేంకటకవి	...	0	2
రఘురామశతకము, అల్లంరాజు రంగశాయికవి	...	0	2
రామచంద్రశతకము, యేటుకూరి సీతారామయ్య	...	0	4
రఘువీరశతకము, (ఓంటిమిట్ట రఘువీరశతకము)	...	0	2
రఘులిలకశతకము, దిట్టకవి రామచంద్రకవి	...	0	2
రంగశాయిశతకము	...	0	4
రంగేశశతకము, శ్రీ వేంకటరామ స్పృసింహాచార్యస్వామి	...	0	2
రమణీనుసోహశతకము, గంగాధరకవి	...	0	2
రమాధీశ్వరశతకము	...	0	2
రుక్మిణీవిశతకము, దిట్టకవి రామయోగివిరచితము	...	0	2
రేఫాలరాజలింగశతకము, కొమర్రాజు వేంకటశివుడు	...	0	4
లక్ష్మీపతిశతకము, పరవస్తు మునినాథకవి	...	0	2
లావణ్యశతకము, పోలిపెద్ది వేంకటరాయకవి	...	0	4
మనుచేవనందనశతకము, వెల్లాల రంగయ్యకవి	...	0	4
విశ్వనాథశతకము, ఆమలాపురము సన్యాసికవి	...	0	3
వీరనారాయణశతకము, రావూరి సంజీవకవి	...	0	4
వేంకటేశశతకము, తాళ్ల పాక పెదతిరుమలాచార్యవిరచితము	...	0	4
వేమనశతకము	...	0	4
శరభాంకరలింగశతకము	...	0	3
సర్వమంగళాశతకము, సత్యవోలు సోమసుందరకవి	...	0	2
శివశతకము, పూర్వకవిత్వము	...	0	2
వృషాధిపశతకము, పాలకురికి సోమనాథకవి	...	0	2

ప్రతి 1-3 ద్వి. అ.

నారాయణశతకము, పోతనకవి	...	0	2
జగన్నాథశతకము, వరాహగిరి కొండ్రాకవి	...	0	2
ప్రసన్నరాఘవశతకము, పంసూరి ముద్దుసెరవకవి	...	0	3
రాజగోపాలశతకము	...	0	4
రాజశేఖరశతకము, పత్తవోలు సోమసుందరకవి	...	0	2
రామశతకము, జయంతి కామేశ్వరముపంతులు	...	0	2
రామలింగేశశతకము, ఆడిదము సూరకవి	...	0	3
రామతారశతకము	...	0	4
రామప్రభుశతకము, ప్రయాగ కామేశ్వరకవి	...	0	2
రామరాఘవశతకము, పల్లి పార్వతీశకవి	...	0	2
రామరాఘవశతకము, తోట వేంకటాచలసింహకవి	...	0	2
భద్రాద్రిరామశతకము, పావులూరి మల్లన	...	0	2
డిటో (వేదాంతము) పరశురామ నరసింహదాసు	...	0	4
శివముఖందశతకము, పరమానందయతీంద్రులు	...	0	2
జుంటిమిట్ట రఘువీరశతకము, అ త్రిపురాంతకకవి	...	0	2
కాళహస్తీశతకము, బాదాల వీరశరభకవి	...	0	3
కాళహస్తీశ్వరశతకము, భూర్జటికవికృతము	...	0	3
మక్కు బేళ్లరశతకము, మాచిమంచి లిమ్మకవి	...	0	4
చిత్తతోధశతకము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0	3
మారుతిశతకము, కొటికలపూడి కోదండరామకవి	...	0	2
ముకుందశతకము, దూపాటి తిరుమలాచార్యులు	...	0	2
భక్తిరసశతకసంపుటము I 20 శతకములు	...	3	0
II "	...	3	0
III "	...	3	0
నీలిశతకసంపుటము I "	...	3	0

పావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎన్ థ్లనేడ్, చెన్నపురి.